

Econometrie kan beginnen, bedrijfskunde in herkansing, alle medewerking voor European Law School

Ritzen doet verrassende toezeggingen

Het amper vier uur durende werkbezoek dat minister Ritzen van onderwijs woensdagmiddag aan de universiteit heeft gebracht, heeft veel meer opgeleverd dan ieder verwachtte. Terwijl het college van bestuur hoopte dat de minister iets positiefs zou zeggen over econometrie en misschien ook over internationale bedrijfskunde, deed Ritzen op drie punten belangrijke toezeggingen:

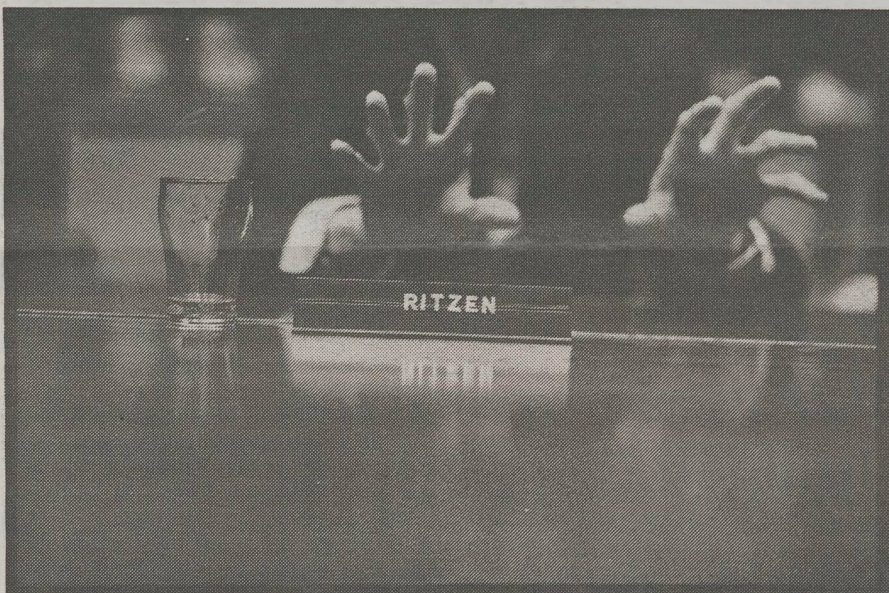
- Dit jaar nog kan een nieuwe studierichting econometrie haar eerste studenten verwelkomen;
- Wanneer de universiteit een aangepast plan indient voor Internationale Bedrijfskunde, waarin het internationale aspect van de opleiding meer gestalte krijgt, kunnen de indieners rekenen op een 'positieve grondhouding' van de minister;
- De universiteit mag rekenen op alle medewerking van de minister om de internationale juridische opleiding European Law School te verwezenlijken.

In september had Ritzen in zijn Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan laten weten dat er voorlopig geen goedkeuring voor nieuwe studierichtingen was te verwachten zolang de Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) nog niet in het parlement was besproken.

Voor econometrie is dat 'moratorium' nu kennelijk opgeheven. Volgens hem betekent de studie een belangrijke aanvulling op het overige onderwijs en onderzoek van de economische faculteit. De studierichting (de zesde econometrie-opleiding in ons land) kan nu in september aanstaande de eerste 25 studenten ontvangen. Naar schatting van de ontwerper, kwantitatief econoom prof. F. Palm, zullen er uiteindelijk zestig à zeventig studenten per jaar op de studie afkomen.

Wat betreft de plannen voor de studierichting Internationale Bedrijfskunde liet Ritzen weten dat hij wil voorkomen dat er meer van hetzelfde wordt geboden: „Wat de ene universiteit erbij krijgt mag niet ten koste van de andere gaan. Bij het toeken-

(vervolg op pagina 2)

Het glas was leeg, maar Ritzen bleef schenken (Foto Nelis Tutkey)

Slechts drie aanvragen van vrouwelijke onderzoekers gehonoreerd

Maastricht krijgt één van de drieënvijftig KNAW-beurzen

Bij de selectie voor een fellowship door de Akademie van Wetenschappen zijn dit jaar opvallend weinig vrouwelijke onderzoekers uitverkoren. Van de 21 voor vrouwen ingediende aanvragen zijn er slechts drie goedgekeurd. Van de 113 mannelijke kandidaten had bijna de helft succes. De Rijksuniversiteit Limburg kreeg dit jaar één fellowship toegewezen, waardoor haar totale aantal op vier komt. Dr. R. Mensink van de faculteit der gezondheidswetenschappen is de gelukkige.

Sinds 1986 verdeelt de Akademie van Wetenschappen (KNAW) jaarlijks ruim vijftig postdoc-plaatsen over de universiteiten, om veelbelovende onderzoekers te behouden voor de wetenschap. De universiteiten mochten daarvoor steeds rond de 150 aanvragen indienen, zodat de kans op succes net meer dan eenderde was.

Vrouwelijke onderzoekers scoorden tot nu iets beter dan mannen: veertig procent van hun 114 aanvragen werd de afgelopen jaren gehonoreerd. Dit jaar liep het echter anders. Van 21 vrouwelijke aanvragers krijgen er slechts drie een fellowship; dat is een score van één op zeven. Van de elf vrouwen met onderzoeksambities in de

levens- of natuurwetenschappen had zelfs niemand succes. In totaal is dit jaar dus 50 van de 53 nieuwe fellows van het mannelijke geslacht.

Ook het bestuur van de Akademie heeft zich over het geringe succes van de vrouwelijke onderzoekers verbaasd. Volgens een woordvoerder is een verklaring echter niet gevonden. Hij vermoedt dat er sprake is van een 'incident'. Nadere analyse van de selectie in de afgelopen jaren laat overigens zien, dat al tussen 1988 en 1991 de succeskans van vrouwelijke aanvragers al gestaag terugliep van 50 naar 33 procent. Wat daarvan de oorzaak is, blijft vooralsnog duister.

Ook tussen de universiteiten zijn er opvallende verschillen. De grote instellingen lijken zich meer in te spannen om fellowships binnen te halen dan de kleine. Zij kregen gemiddeld bijna de helft van hun aanvragen toegekend, terwijl de kleinere instellingen op een score van een kwart bleven hangen. Uitschieter naar beneden is echter een van de grote universiteiten. Dat is de Groningse universiteit, die maar 11 in plaats van de toegestane 15 aanvragen indiende - en er tenslotte slechts één gehonoreerd zag. De verdeling van fellowships over de disciplines liet minder verrassingen zien.

HOP/Frank Steenkamp

Inhoud

PAGINA 3

Dies

De universiteit was al weer jarig en dus was het voor de zestiende keer tijd voor een feestje. Dit jaar was het de beurt aan de wetenschapsfilosoof Gerard de Vries om een rede uit te spreken. De ethici kunnen de ontwikkelingen van de medische technologie niet meer bijbenen. Het wordt tijd dat zij zich terugtrekken op een eiland en hun werk overlaten aan antropologen, epidemiologen, journalisten, schrijvers en documentairemakers.

PAGINA 6 EN 7

Prijs

Net zoals Sinterklaas deelt de universiteit cadeautjes uit aan de kinderen op zijn/haar verjaardag. Vijf studenten (weer alleen mannen!) waren samen goed voor f4000,-. De een omdat hij een gat in de markt vond, twee anderen omdat ze de neurale buis van de krulstaartmuis in beeld brachten. Of zoiets. Een gezondheidswetenschapper mocht met de duizend piek naar huis omdat hij pijnlijke ruggen op effectieve wijze uittrekt, de jurist omdat hij zo vindingrijk met vondsten omgaat.

PAGINA 9

Alzheimer

John Hardy vond ooit als student de perfecte methode om hersenen in te vriezen. U kunt het zelf doen, langzaam in een suikeroplossing in de vrieskast. Maar het was niet daarvoor dat hij op de Dies een prijs ontving. Hij vond namelijk een oorzaak van de ziekte van Alzheimer. Verder heeft hij de pest aan Thatcher en Major.

PAGINA 10 EN 11

De bibliothecaris

Wat er ook gezegd mag worden van het personeelsbeleid van deze universiteit, dat men voor de functie van bibliothecaris doorsnee personages uitzoekt is zeker niet het geval. Hij die vertrekt was eens priester bij de dominicanen, hij die komt (en er eigenlijk allang was) doorliep het betere Britse onderwijs, met inbegrip van Cambridge. Twee portretten, twee gesprekken over verleden, heden en toekomst.

PAGINA 20

1-4

Het gebeurt natuurlijk niet iedere week dat het Amsterdamse Ajax 'us MVV-ke' komt oprollen. Dus togen de Maastrichtse supporters in groten getale naar de Geusselt. Even dachten zij zelfs dat de rollen zouden worden omgedraaid. Maar helaas, die hoop was van korte duur.

Paarl'tjes

• Sociëteit Xaviera voor feesten en borrels. Bij ons is alles mogelijk. Info 043-217373.

• COYCO PRINTS: voor bedrukking van truien, polo's, t-shirts. Bel: 045-444704 of 04492-2284.

• Verhuizen? Huur een aanhangwagen! Afm. 2 x 1m. f25,- p.d. Tel. 04409-1744/2324.

• 26 FEBRUARI hoezo, welke andere.

• Eruit? Huur de goedkoopste verh/pers.bus van stichting BUBU à f55 +30ct pkm pd. (excl.100km vrij)t.256162

• KAMER te huur tot 1 maart te Maastricht 043-479832.

• Info-borrel JASON (int. vraagstukken) wo 22-1 D'n Ingel 1600-1800.

• Voor studenten vanaf 27 jan. cursussen model- en portrettekenen, aquarelleren, tekenen, pentekenen en grafisch vormgeven. Bel voor info.: 887545.

• Werkgroep INKOM is weer bereikbaar van ma t/m vr tussen 1300-1400. tel 887393.

• COMPUTER KOPEN? De nieuwste AT's tegen studentenprijzen en met volledige service en garantie!! Bel voor info: Kees 618521 of Patrick 624863.

• RÖLING DISPUUT presenteert lezing Europese Economische Ruimte Dhr Rood Inst Clingendael Dinsdag 21 jan 15.00 uur Collegezaal Nieuwenhof

Computer

Wie zich laat interviewen, gaat ervan uit dat de interviewer (1) feitelijke gegevens juist weergeeft, (2) hoofdzaken van bijzaken weet te onderscheiden, (3) rekening houdt met de intenties van de geïnterviewde. Geen van deze drie punten vind ik voldoende terug in de bijdrage "Computer blijft bedreiging voor fundamentele menselijke waarden" (Observant 17). De titel alleen al behoort tot de door mij verafschuwde kreten. Wat mij het meest gestoord heeft, is dat van een uiteenzetting over de mogelijkheden van persoonsregistraties en de Zweedse wetgeving op dit punt, die het bedrijven (zelfs) verbiedt bestanden aan te leggen van potentiële afnemers, alleen een voorbeeld is overgebleven dat bedrijven (als de Bijenkorf) ook zonder zulke bestanden nog wel middelen weten te vinden om mogelijke klanten te bereiken. De kwestie is natuurlijk dat elektronische middelen het veel gemakkelijker maken om persoonsgegevens samen te stellen of te kopiëren, zodat zij gemakkelijk van gebruikers van de ene sector aan gebruikers van een andere sector kunnen worden gegeven of verkocht, zonder dat de geregistreerde personen dit weten, laat staan op prijs stellen. De strekking van mijn betoog was dat ik vanuit een humanistisch perspectief hoop bij te dragen aan de nodige (serieuze) discussie over gedragscodes voor persoonsregistraties.

H. Visser

Iedere letter, leesteken of spatie is één hokje

Prijs	
1,50	
3,00	
5,00	
7,50	
10,00	
12,50	

Paarl'tjes vóór dinsdagmiddag 16.00 uur via bovenstaand rooster inleveren bij de redactie, Keizer Karelplein 10. Alle Paarl'tjes moeten betaald worden. Voor langere teksten geldt het normale millimetertarief.

• 26 FEBRUARI Boomsma: een erebaan.

• Nederlands studentenhandbaltoernooi op 1 en 2 febr in Sportcentrum Keer De Eentjes.

• Voor al uw verslagen, scripties en ander typewerk kunt u bij ons terecht tegen voordelige tarieven. Studenten speciaal tarief. Tel. 04406-16467.

• Nederlands Studenten kampioenschap Cross (Veldloop) op 15 febr in Maastricht. Geef je op bij de LUSS.

• CAMP AMERICA 9-10 wkn werken in USA zomerkamp 1-8 wkn vrij rondreizen incl vlucht visum zakgeld verz inf: Postbus 107 5800 AC Venray Tel: 04780-88074.

• Salonorkest FOLATRE: tintelende klanken op uw feestavond. Boeking Bas 't Hart, tel 211282.

• JASON (stichting voor int. vraagstukken) nu in M'tricht bel voor info 256366>Roos.

• Te koop: gasfornuis en wasmachine. Tel 043-435455 of 888840.

• GRAND HOTEL DE L'EMPEREUR zoekt medewerkers voor de bediening in avonduren en ontbijt voor informatie tel. 043-213838 Dhr. Hüsen of Dhr. Bots.

• Een weekje "BUBU" dieselbus kost maar f400+32ct pkm (excl.700km vrij) t. 256162.

• 26 FEBRUARI kom naar voren en sla je slag.

• Te koop: 2-zitsbank tel. 252460 (Petra).

• COMPUTER tk XT 520Kb int. hardeschijf 32,5Mb 31/2+51/4 floppies f1000 043-216854.

• 26 FEBRUARI tweede ronde, nieuwe kansen.

• KAMER TE HUUR per 1 febr. alleen meisjes tel 630977.

• Te koop leatherlook zetel zgan leverkleur f75,- gratis bezorgd. Tel 04409-2324.

• Band zonder bassist zoekt BASSIST bel Hans 622380.

• Gevr. econ. studente bij adm.onderst. opzet cursus tot kwaliteitszorg/stat.procesbeh. Vaardigh. met McDraw vereist tel 215957.

• 26 FEBRUARI gedachten van één man.

• RADIO-CASS.REC Frontech, helemaal nieuw in doos. Met afneembaar front, 4x7 of 2x25W, tel. 630670.

• Tka 1 eenpersoonsbed (210 cm) + toebehoren PNOTK Tel 887349 's morgens, 887117 's middags.

• KAMER in onderhuur aangeb. Heugem f311pm medio feb. t/m aug. 043-614139 Gijs.

• ATTENTIE W.P. en N.W.P.! De beleggings-studieclub Ups and Downs heeft nog plaats voor enige nieuwe leden m/v. Bel voor info. M. Ceha 04407-1623.

• Native speaker, vertaalt/corrigeert uw artikelen in het ENGELS. Drs. P. Davies, tel 030-522695.

• 21 jan: speciale rondleiding in KINDERREVALIDATIECENTRUM voor BW-GGK studenten. Opgeven: AGORA.

• THINKTANK BUSINESSPLAN CONTEST. Ideeën voor eigen bedrijf? Wedstrijd met f25000 aan

Nieuwe studierichtingen

(vervolg van voorpagina)

nen van nieuwe studierichtingen moet duidelijk blijken dat er nieuwe markten zijn en dat er interesse is van studenten voor iets dat nog niet geboden wordt." Voor hem voldoet bedrijfskunde aan die voorwaarde als het internationale aspect op een of andere manier meer gestalte krijgt: „Als de universiteit die internationale benadering verder kan uitwerken, kan zij rekenen op een positieve grondhouding onzerzijds." De voorzitter van het college van bestuur, drs. L. Vredevoogd, reageerde daar direct op met de belofte dat het aangepaste plan nog voor de zomer bij het ministerie ligt. De hoop dat de studierichting nog dit jaar zou kunnen beginnen, was al eerder opgegeven. De verwachting is nu dat de eerste studenten in september 1993 aan hun studie kunnen beginnen. De dekaan van de economische faculteit, prof. A. Beek, vindt dat het huidige plan „eigenlijk niet internationaler kan dan het al is, al vind ik het wel terecht dat er gevraagd wordt de samenwerking met buitenlandse partners was met meer handen en voeten te geven." Beek denkt dan vooral aan een uitbreiding van de uitwisseling van studenten én docenten met buitenlandse partners.

De allergrootste verrassing van de dag was de reactie van Ritzen op het plan voor een European Law School, dat tijdens het werkbezoek werd gepresenteerd door de dekaan van de juridische faculteit, prof. F. Stroink. De presentatie was bedoeld als nadere toelichting op een brief over het onderwerp, die eerder naar het ministerie is gestuurd, maar Ritzen toonde zich zo enthousiast dat hij meteen zijn medewerking toezegde aan de voorbereiding. Hij beloofde het plan bij de Europese Ge-

meenschap te bepleiten en, als die toehapt, de voorbereiding op fifty-fifty basis te financieren. Verder wil Ritzen contact op te nemen met zijn collega's in Nordrhein-Westfalen en Vlaanderen om een regeling te treffen over de wederzijdse toelating van studenten en de erkenning van het civiele effect van de opleiding. Voor de erkenning van het nieuwe type afgestudeerden wil Ritzen ook contact opnemen met zijn collega van justitie. De juridische faculteit wil volgend jaar een voorzichtig begin maken met de European Law School door een postdoctorale cursus Europees recht aan te bieden. Uiteindelijk moet er een volwaardige internationale dagopleiding tot stand komen, waarvan de eerste drie jaar gevuld worden met rechtsvergelijking en het laatste jaar met een specialisatie in het rechtstelsel van ieders land van herkomst.

„Ik kan niet anders zeggen dan dat dat ik zéér tevreden ben," zei collegevoorzitter Vredevoogd na afloop van het overleg met de minister: „We hebben meer gekregen dan we hadden verwacht. Deze toezeggingen betekenen dat de internationalisering naast het probleemgestuurd onderwijs ons handelsmerk is geworden. De keuze voor dat beleid heeft nu zijn vruchten afgeworpen, al moet ik zeggen dat we hier in Maastricht zo kort na de Eurotop de tijd en de plaats mee hadden." Ritzen complimenteerde de universiteit uitbundig met haar internationaliseringsbeleid, maar wilde niet zo ver gaan dat hij de RL een voorkeursstatus wil verlenen als het gaat om het toekennen van internationale opleidingen.

Jacques Herraets

Observant 18 • 16 januari 1992

prijzen voor de 4 beste plannen! Sluiting 3 april. Info:03402-63742.

• PC XT8086 HD 20Mb 51/4+31/4 flopd. amber scherm + star lc-10 printer. Software v.a. W.P. 5.1. Prijs f1250 tel 875057, thuis 614911 F.Vreeling.

• Gezocht per 1-3-92: Bureau medewerker (m/v) voor 15 uur p.w., 2 jaar beschikbaar. Sol.brieven voor 3-2-92 naar Stud.uitzendbur. BWS Lenculenstr 18 M'tricht.

• KAMERS TE HUUR per 1-2 in Voltastraat, bij STUDENT EN KAMER OG. Bel 1800 tot 1830 215913 (Fred) en 217789 (Arnaud).

• RÖLING DISPUUT presenteert lezing Europese Economische Ruimte Dhr. Rood Inst Clingendael Dinsdag 21 jan 15.00 uur Collegezaal Nieuwenhof.

• Damesfiets te koop f75- 043-257396.

• Cursus ACROBATIEK op wo in 't CCV. Voor info bel CCV 251951 of 258457.

• Te koop: 2-zits leren bankje f50 Bel: 256954.

• In onze DANSCLUB (beginners) is nog plaats voor 1 heer van rond de vijftig. 14 lessen op vrijdag van 21.30 uur tot 23.00 uur. Start 17 jan. Opg. tel. 252713.

• Gitaarles in Maastricht! Electrisch/akoestisch bel 043-616659 Tevens bassist gezocht voor semi-pr.band.

• Herendispuut LUCIFER geeft 5 febr. FEEST in 't KNIJPK. Entree gratis.

• BLUE BEAT: Ruige Rockcovers en swingende blues. Inl. Bas 't Hart tel 211282.

KAMERBURO
stichting ■ studenten-huisvesting maastricht

• KAMERBURO: 887100

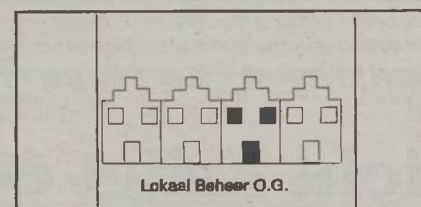
TEL 887100

• 1 kamer: Breulingstraat afm. 4x4m. Alleen man. Zondag 19/1 kijkavond, per 1/2 te huur. Huurprijs f410,- incl. Studentenhuis.

• 1 kamer: A. v. Scharnlaan afm. 3,50x4m. Alleen vrouw. Per 1/3 te huur. Huurprijs f422,- incl. Studentflat.

• 1 kamer: Mr. Ulrichweg afm. 4x4,50m. Alleen vrouw. Per 1/2 te huur. Huurprijs f362,- incl. Studentenhuis.

• 1 kamer: Eburonenweg afm. 2,30x4. Per direct te aanvaarden. Huurprijs f325,- incl. Studentenhuis.

Kamers en appartementen te huur in M'tricht Centrum en omgeving v.a. fl 300,00 incl.
Ma t/m vr 09.00 tot 12.30 en 13.30 tot 17.00
Zat 10.00 - 12.00
Parallelweg 52 Maastricht (t.o. station)
216509

Moviebox gratis
bij 2 videofilms

Scharnerweg 67
geopend van:
12.00 tot 22.00 uur

Observant

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg
Uitgave van de Stichting Maffius Verschijnt wekelijks.

Redactieadres Keizer Karelplein 10 (begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
telefoon 043-887174,
887125, 887128
Fax: 043-256909

Stichtingsbestuur
Gerard Majoor, Jan van der Made, Ton de Goeij, Jan Muyltjens

Redactieraad
Han Aarts, Pieter Beek, Paul Galestin, Ton Hamelers, Aalt Heringa, Ad van Iterson, Peter Janssen, Yvonne van Leeuwen, Bertram Veldhuijzen van Zanten, Jeff Wintgens

Redactie
Jacques Herraets
Wammes Bos
Riki Janssen

Redactie-assistente
Marlies In de Braekt

Aan dit nummer werkten verder mee:
Eugène Baak, Judith Kuijk, Niels Chavannes, Peter Caberg, Nelis Tutkey (foto's)

Basis lay-out
Geert Setola
Petra Rutten

Opmaak
Ted Reckman

Druk
Eldee Offset Heerlen

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies In de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar (Voor Paarl'tjes zie pagina 2)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 36,- per jaar.

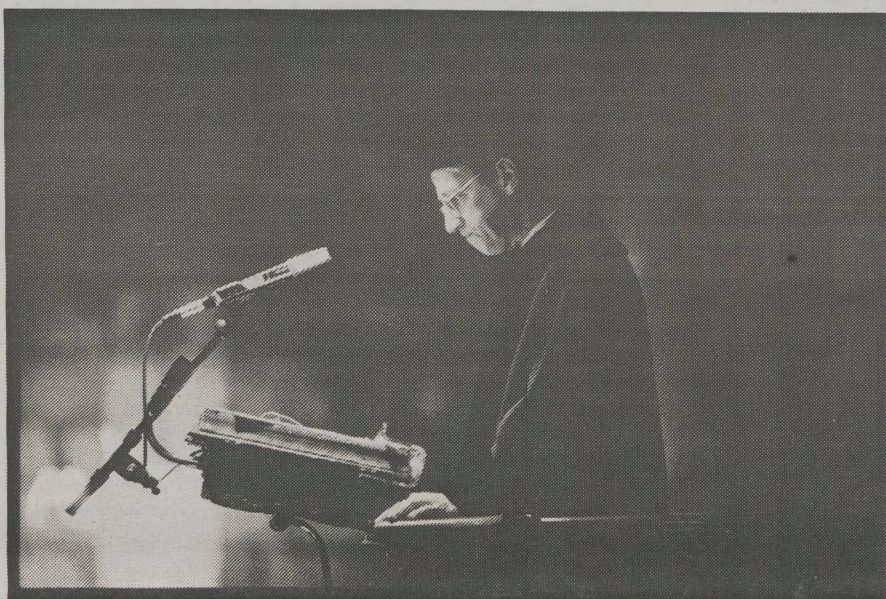
HOP
Samen met negen andere universiteitsbladen is Observant aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau.

Ethici mogen vervangen worden door antropologen of journalisten

Medische ethiek onder vuur in diesrede

Voor artsen in het ziekenhuis is medische ethiek iets voor een achternamiddag. Morele dilemma's worden wel besproken, maar zonder dat men daarbij teruggrijpt naar ethische principes. De ethici zelf zijn niet in staat om adequate instrumenten te leveren. Zij denken nog steeds in achterhaalde schema's en begrippen uit de erfenis van de Duitse Verlichtingsfilosoof Kant. Op de vraag wat er met een pas geboren zwaar gehandicapt kind in de intensive care moet gebeuren hebben ze geen antwoord. Dat zei prof. Gerard de Vries vorige week vrijdag ter gelegenheid van de universitaire verjaardag, de dies.

Het publiek onderging de 'kanselrede' van wetenschapsfilosoof prof. Gerard de Vries met gelatenheid. Het is immers niet de gewoonte om te reageren op het gesproken in een kerk, en zeker niet tijdens een academische plechtigheid. Maar misschien zaten er ook wel geen ethici in de zaal, want dat zijn degenen die zich aangesproken hadden moeten voelen. De Vries haalde fors naar hen uit. Aan de hand van het voorbeeld van de neonatologie, de problematiek van pasgeborenen die in de intensive care belanden wegens ernstige gebreken, poneerde hij zijn stelling dat de medische technologie de ethiek ver achter zich heeft gelaten. Juist op een dergelijke afdeling doen zich vragen voor over de gerechtvaardigdheid van de (of een) behandeling. We treffen er "mensen aan die hun leven in de hel beginnen, in plaats van daar te eindigen"; de gang van zaken daar zou een appendix bij Dante's Inferno kunnen vullen, meende de Vries. Het probleem ligt in het verouderde begrippenapparaat van de ethici, die zich nog altijd op Kant baseren. Maar waar die het heeft over rationele subjecten aan wie een wil toegeschreven kan worden, treft men bij neonatologie dat soort wezens niet aan. De kunstgreep die dan wordt toegepast is dat de kleine individu'tjes als het ware verlengd worden door anderen: ouders, of de kinderbescherming. Met ethische principes heeft dit echter niets meer te maken, betoogde De Vries. Ook al omdat deze kinderen zonder machines letterlijk geen leven hebben zijn de scheidslijnen tussen object en subject aan verandering onder-

hevig. "Haal de machines (...) weg en het 'subject' waarover de ethicus spreekt is verdwenen," aldus De Vries. Door dit ethisch deficit speelt de discussie over het lot van deze kinderen zich af op basis van pragmatische argumenten, niet van ethische principes. Met hun starheid hebben de ethici het voor De Vries verboden. Andere vormen van publiek debat en publieke verantwoording zijn nodig, de medische wereld mag niet langer 'afgescheept' worden met een inadequate medische ethiek. Het is dus de beurt aan

Ethiek kan de ontwikkeling van de medische technologie niet bijhouden, volgens Gerard de Vries (Foto Nelis Tutkey)

andere fora, vond de Vries, aan pottenkijkers met een "flexibeler methodologie": "antropologen, epidemiologen, journalisten, schrijvers, filmers, documentaire-makers."

Wammes Bos

LSVb wil geen tempobeurs maar presentiebeurs

De landelijke studentenvakbond LSVb wil een 'presentiebeurs' in plaats van een 'tempobeurs'. Studenten moeten zich, tot dat de propedeuse is behaald, elk trimester bij de studiebegeleider melden om over de voortgang van de studie te praten. Wie dat niet doet, verliest zijn studiebeurs. De vakbond gelooft dat dit voorstel ook voor de universiteiten en hogescholen en de minister een goed alternatief is.

De LSVb heeft het voorstel voor de presentiebeurs dinsdag 14 januari aan de VSNU, de HBO-raad en de minister voorgelegd. De bond reageert daarmee op de wens van zowel de minister als de VSNU, om in elk geval de zogenoemde no show-studenten geen beurs meer te geven. De vakbond definieert een no show-student als een student die zich niet drie maal per jaar bij de studieadviseur meldt. Voor invoering van zo'n presentiebeurs is wel extra geld nodig waarmee de universiteiten meer studie-adviseurs kunnen aanstellen. Dat geld moeten minister en universiteiten samen opbrengen, vindt de LSVb. Dan mogen zij van de studenten ook wel iets verwachten, vindt LSVb-voorzitter René Danen. "Wij vinden het op zich terecht dat een student die zich nooit vertoont geen

studiefinanciering krijgt. Ook mensen die een uitkering krijgen moeten zich immers regelmatig melden, want de samenleving wil daar terecht enige controle op." Het plan stimuleert de universiteiten bovendien om meer aandacht te geven aan de studiebegeleiding. Dat was de grote wens van de studenten. De LSVb wil wel, dat studenten die hun 'presentiebeurs' verliezen, in beroep kunnen gaan en dat er regels komen voor ontheffingen van de verschijningsplicht. Belangrijk aspect van het voorstel is dat de vakbond een duidelijk verschil wil tussen de presentiebeurs en het bindend studie-advies. Iedereen die gehoor geeft aan de oproepen van de studiebegeleider behoudt in dit plan zijn beurs, ongeacht de vraag of hij enige studieprestatie levert. Voor het studie-advies aan het eind van de propedeuse is wel van belang of de student een bepaald aantal tentamens heeft gehaald - een aantal dat voor elke faculteit anders is. Andere aspecten van het plan zijn een grotere betrokkenheid van studenten bij de onderwijsevaluatie en betere studievoorlichting. Voor dit laatste wil de LSVb een onafhankelijke commissie instellen. René Danen: "De universiteiten voeren nu dure reclamecampagnes die niet altijd zo

geslaagd zijn. Wij willen daarvoor een soort reclamecodecommissie instellen, waarin vertegenwoordigers van instellingen en studenten zitting moeten hebben." In eerste instantie had de LSVb overwogen om niet meer aan het overleg over de tempobeurs deel te nemen. Verbetering van onderwijs en studiebegeleiding stond voor de studenten voorop en zij vonden dat de gesprekspartners daar te weinig aandacht voor hadden. De minister hield vast aan zijn wens de studiefinanciering op een of andere manier aan de studievoortgang te koppelen en de universiteiten wilden in geen geval voor grote extra inspanningen komen staan. De LSVb gelooft dat dit voorstel aan ieders wens tegemoet komt. Volgens afspraak met de Tweede Kamer moet de minister voor 1 februari een alternatief voor de tempobeurs formuleren. Het overleg wordt op 28 januari voortgezet. De woordvoerder van het ministerie wilde niet zeggen of het plan van de LSVb enige kans maakt. Volgens hem was uitdrukkelijk afgesproken dat de gesprekspartners geen mededelingen over het overleg zouden doen.

HOP/Margriet van Lith

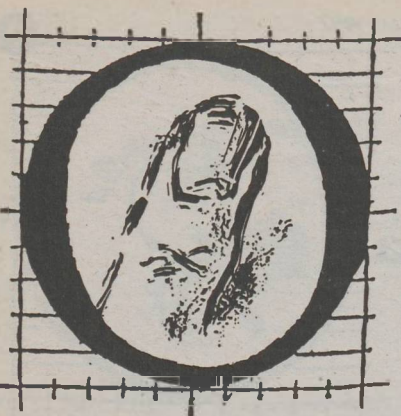
Normaal

Hebt u dat ook, dat gevoel dat de wereld de laatste tijd steeds gekker wordt? Let wel wat ik zeg: 'steeds gekker'. Het is mij niet ontgaan dat er ook in het verleden allerlei dingen raar gingen, maar ik beschikte over een ruime verzameling vooroordelen die de gekte voorspelbaar maakte. Dat had iets rustgevends. Maar de laatste tijd snap ik er niet zoveel meer van. Had u voorzien dat al die uitgestorven nationaliteiten weer tot leven zouden komen? Serviërs en Kroaten, die bestonden toch al lang niet meer. En nou schieten zij mekaar dood. Hoe zien ze eigenlijk het verschil? En wie zijn daar nou de goeien en wie de slechten. Enige maanden nauwkeurige studie van couranten heeft op die eenvoudige vraag geen antwoord opgeleverd. Vroeger wist ik bij iedere oorlog wie goed en wie slecht was. Nou niet meer. Neem nou Georgië. Daar werd de baas wekenlang belegerd in zijn paleis. Dat zal dan wel zo'n ouwe communistische knakker zijn, dacht ik, die moeten ze vooral uitroken. Nee hoor, de man is democratisch en met grote meerderheid door de bevolking gekozen, iets wat in die streken toch betrekkelijk nieuw is. Maar zijn tegenstanders, die ik met ouderwetse geweren over mijn televisiescherm zie hollen en sprekend op mijn buurman lijken, beloven de bevolking.....democratie en schieten op de, volgens mijn courant, "vreedzaam" demonstrerende aanhangers van die gekozen regeringsbaas. Wat moet ik daar nou van denken? Wie is daar nou goed en wie is slecht. In Algerije kiest een meerderheid van het electoraat in volkomen vrijheid voor de islamitische terreurstaat en dreigt het leger met een coup om dat te voorkomen. Moet ik nou voor of tegen die coup zijn? Ik weet wel dat dat niks uitmaakt, maar ik wil het toch graag weten. En in Nederland wordt de Evangelische omroep met het grootste gemak A-omroep, terwijl toch iedereen weet dat de bazen van die omroep de christelijke variant van zo'n terreurstaat voor wenselijk houden. Dat had ik niet voorzien. Mijn instincten werken niet meer. Ik mis de vastigheid daarvan.

Het is om die reden dat ik op vrijdag, 10 januari, blij verrast werd door een bericht op de voorpagina van De Volkskrant. Ik neem dat even met u door. Het Ministerie van Economische Zaken heeft aan vijftien vaderlandse bedrijven subsidie gegeven voor de ontwikkeling van chipkaarten. Zo willen ze bij de NS het treinkaartje door een chipkaart gaan vervangen en bij Albert Heijn de klanten met een chipkaart gaan laten betalen. Van het eerste ontgaat mij de zin en het tweede kan volgens mij al met een creditcard, maar ik weet dat je bij subsidies zulke voor de hand liggende vragen niet moet stellen. Die subsidies waren volgens de ontvangers niet nodig geweest, want men had de plannen ook zonder subsidie uitgevoerd, maar "zo hou je meer geld in eigen zak," zegt een van hen. Nou, dat snap ik. En hoe! Een ander vroeg aan minister Andriessen of hier dan geen geld wordt weggegooid. Ik weet dat dat een slechte vraag is. Toch is het antwoord van de minister interessant: Hij deelde mee "zelfs gelukkig te zijn met de reacties, omdat hieruit blijkt dat het om de goede projecten gaat. Bovendien kan de overheid door subsidies te geven eisen aan de projecten stellen." "Hieruit" blijkt natuurlijk dat het niet om de juiste projecten voor subsidiëring ging en waarom de overheid aan chipkaarten eisen zou willen stellen, ontgaat mij volledig. En toch ben ik niet verbaasd. Zo gaat dat in het Nederlandse subsidie-circus, niet soms en sinds kort, maar altijd en sinds mensenheugenis. Dat is ook het mooie van dit bericht: sommige dingen kan ik nog steeds feilloos voorspellen. De wereld is nog niet helemaal stapelgek.

Om dat laatste nog wat verder te onderbouwen, vertel ik u hoe het verder zal gaan met deze "Telematica-gidsprojecten", zoals deze subsidieregeling wordt genoemd. In het nieuwe jaar hoopt de minister daaraan elf miljoen gulden uitgeven, zo meldt mijn courant. Dat kan nog een beetje een probleem worden, want verleden jaar kon men de beschikbare vier miljoen slechts met moeite aan de man brengen. Dus wordt een reclame-campagne voorzien. De woordvoerder van het ministerie vindt dat "een heel normale gang van zaken." Ik citeer hem letterlijk: "Als je denkt dat je een mooie regeling hebt, (...) is het toch als ministerie je taak om bedrijven op de hoogte te brengen. Dus als je denkt dat bedrijven beter gebruik kunnen maken van een subsidieregeling, ontplui je enkele activiteiten. Het is natuurlijk niet de bedoeling om aan het eind van het jaar het ongebruikte geld terug te storten in de kas van het Ministerie van Financiën. Zo wekt dat niet." Welnu, u ziet het met eigen ogen: de wereld mag steeds gekker worden, in Nederland is alles nog normaal. Sinds ik dit bericht las, slaap ik een stuk rustiger. U ook?

H.F.M. Crombag

Bladeren

Bart Brouwers

Extra

Het ministerie van onderwijs en wetenschappen heeft het maximum aantal jaren studiefinanciering nog niet zo lang geleden op vijf jaar bepaald. Maar er zijn uitzonderingen, namelijk de technische universiteiten. In november sloten de drie TU's in ons land een 'convenant' met de minister waarin deze laatste een half jaar extra studiefinanciering beloofde aan alle technische studenten die hun studie niet binnen vijf jaar afgerond kregen. Dat was volgens Ritzen nodig vanwege de zwaarte van het onderwijsprogramma, in vergelijking met dat op de reguliere universiteiten. Protesten van deze instellingen hielden niets, waarna zij maar besloten hebben zelf wat extra's te doen voor hun studenten. Dit om oneerlijke concurrentie bij studies die zowel aan technische als aan reguliere universiteiten gevolgd kunnen worden, te voorkomen. De Vrije Universiteit in Amsterdam heeft inmiddels de daad bij het woord gevoegd en studenten die in september een opleiding informatica, scheikunde of natuurkunde beginnen alvast een half jaar extra StuFi in het vooruitzicht gesteld. Maar de rector heeft daarbij wel de hoop uitgesproken dat de betreffende faculteiten er alles aan zullen doen hun studenten binnen vier jaar door hun studieprogramma te loodsen. (Ad Valvas)

Gehorig

Wetenschappers houden van rust. Zij willen hun onderzoek in stilte doen, ze willen de examens zonder één afleidend woord kunnen corrigeren, ze willen af en toe alleen gelaten worden met hun briljante gedachten. Daarom hebben veel wetenschappelijke medewerkers van de universiteiten de beschikking over eigen kamertjes waarin ze zich op gepaste tijden kunnen terugtrekken, de deur achter zich dicht trekkend. Maar bij een aantal nieuwe panden van de Universiteit van Amsterdam zijn bij de bouw wat foutjes gemaakt, zodat mensen in aangrenzende kamers elkaar nu woordelijk en vloekelijk kunnen aanhoren. En dat was volgens een aanzienlijk deel van de toekomstige gebruikers van deze ruimten nou net niet de bedoeling. "Deze gehorigheid kost mij zeker twee artikelen per jaar", zegt een van hen. Een collega heeft met angst en beven vast moeten stellen dat zijn kamer naast de toiletten ligt. Er is inmiddels een adviesbureau in de arm genomen dat de situatie nog eens zal bezien. Maar niet iedereen heeft daar evenveel vertrouwen in. Een sociaal geograaf: "Zo'n bureau verzint vast wel weer een of andere norm waaraan de constructie toch weer blijkt te voldoen, maar bij de opdrachtgeving zijn al fouten gemaakt. Het bouwresultaat is esthetisch gezien zeker de moeite waard en dat is te prijzen. Alleen jammer dat men vergeten is waarvoor de gebouwen ook weer bedoeld waren." (Folia)

A73

Het ligt in de bedoeling dat er in Noord-Limburg nog eens een snelweg wordt aangelegd met de naam A73. Er is al jarenlang een scherpe discussie over de vraag of die weg nu ten westen of ten oosten van de Maas moet komen. Een Wageningse student volgde dat proces gedurende drie maanden en kwam hevig teleurgesteld terug op zijn universiteit. "Een van mijn belangrijkste conclusies is

dat er genoeg onderzoek is gedaan maar dat regeerders dat gewoon aan de kant leggen. Het lijkt erop dat het ze niet gaat om problemen op te lossen maar om hun eigen posities." Bij de aanleg van de A73 kan gebruik gemaakt worden van het westelijke tracé, waar voor het merendeel al een weg ligt en dat dus het minst schadelijk voor de natuur is, of het oostelijke, waar natuur- en woongebieden een hinderpaal vormen. Maar niet voor de overheid, zo stelt de student vast. "Er wordt toch besloten om de weg oostelijk te leggen, omdat Roermond bang is dat ze op de een of andere manier buiten de boot zullen vallen. Maar nu moeten dus een heleboel duikertjes, geluidswallen en verdiepingen voor de weg gemaakt worden." De stage in Noord-Limburg heeft deze student landschapsarchitectuur niet bepaald happig gemaakt op een baan bij de overheid. "Het gaat de mensen blijkbaar niet om wat mogelijk, wat technisch haalbaar of wat het beste is, maar om wat de bestuurders willen." (WUB)

Smalle marges

De smalle marges van de Roomse moraal. Dat is de titel van een proefschrift waarop Harry Oosterhuis vorige week aan de Universiteit van Amsterdam is gepromoveerd. Hij bestrijdt erin de gedachte dat de katholieke zedenleer elke vorm van homosexualiteit naar het rijk van de duivel verbande. Er is volgens Oosterhuis altijd een enorme kloof geweest tussen leer en leven. Paus en bisschoppen konden nog zo hard tegen homofielen en homofilie tekeer gaan, aan de wat mildere adviezen die op plaatselijk niveau gebezigd werden, werd toch over het algemeen meer waarde gehecht. Oosterhuis heeft de periode 1958-1966 onder de loep genomen. "De houding van katholieken ten opzichte van homosexualiteit blijkt relatief tolerant geweest te zijn." (Folia)

Harvard

De Wageningse landbouwuniversiteit laat het verschrikkelijk afweten als het gaat om PR-beleid. Tot die conclusie kwam student Bernadette Kooijman na een stage op Harvard. Wageningen doet absoluut niet onder voor deze gerenommeerde Amerikaanse instelling, aldus Kooijman, maar toch weet het bedrijfsleven Harvard wel te vinden maar de LUW niet. "Wageningen durft volgens mij niet trots te zijn op wat ze te bieden heeft." Maar het ligt niet alleen aan de universiteit, zo moet Bernadette Kooijman toegeven. Ook de instelling van de studenten is compleet anders. "Op Harvard zijn ze veel actiever naast hun studie dan hier. En het klimaat is veel competitiever." (WUB)

Sociologie

Maastricht probeert op termijn een faculteit Sociale Wetenschappen binnen te halen. Dat komt dan precies op tijd, want recente onderzoeken tonen aan dat sociologie weer helemaal in de lift zit. In Leiden en aan de VU bestaat de studie niet meer als zelfstandige opleiding, maar aan de universiteiten van Amsterdam, Utrecht, Nijmegen, Tilburg, Groningen en Rotterdam is na een aantal zeer magere jaren weer een toenemende aandacht bespeurd. Ook blijkt het traditionele beeld van de socioloog ('opgeleid voor de werkloosheid') niet te kloppen. Zo zijn er relatief meer werkloze letteren-afgestudeerden dan sociologen. Volgens de Amsterdamse hoogleraar onderwijskunde ligt dat laatste merkwaardig genoeg aan dat slechte imago. "Studenten weten dat het moeilijk zal zijn een geschikte baan te vinden en zijn er daarom meer op gefixeerd. Ze doen meer hun best en accepteren makkelijker banen waarvoor je niet speciaal als socioloog opgeleid hoeft te zijn." Toch zal dat niet precies de bedoeling zijn van Louis Boon en de andere Maastrichtse sociologie-aanhangers. (Mare)

Er moet iets mis zijn met hun oren. Wanneer Trinidezen een radio aanzetten gaat de volumeknop onverbiddelijk op maximaal. Een eenvoudige verjaardag wordt al snel opgeluisterd met een geluidsinstallatie waar menig Hardrockband nog aardig mee uit de voeten zou kunnen. Ook de Maxi-Taxi's, dit zijn de van binnen vaak met psychedelische taferelen bespoten busjes waarin men zich dagelijks naar het werk begeeft, teisteren onschuldige passagiers met keiharde Dub-Reggae. De bastonen brengen zo'n ochtendperistaltiek te weeg dat je er weeg van wordt. Niemand die vraagt of het wat zachter kan, oud en jong blijft tamelijk onaangedaan tegen de leuning gedrukt zitten. De Taxi's dragen illustere namen als Road Angel, Red Devil en Jah's Revenge. Soms tref je een wat meer godsvruchtige Taxi ("God Father"). Maar ook in deze Reli-Taxi's draait men de Gospels met zo'n volume dat God Zelf het kennelijk ook nog moet kunnen horen. Bij Trinidese families thuis staat zelden minder dan een TV, radio en Ghetto-Blaster tegelijk aan. Want wie wil niet op hetzelfde tijdstip soap-opera, de cricket wedstrijden en Soca volgen. Dat praten hierdoor overgaat in schreeuwen nemen zij op de koop toe. Geen Trinidees die ik ooit heb horen zeggen: "De telefoon gaat, zet de muziek wat zachter." Nee hoor, men blijft op normale toon door de hoorn praten terwijl de decibels de ijsklontjes in hun glas doen rinkelen. Een Disco of Party is ook niet de meest geschikte plaats om verbaal contact te leggen. Het is er doorgaans pikdonker en het volume maakt

Beschaafde Conversatie schier onmogelijk. Het is natuurlijk weer typisch Westers dat er in gezelschap gepraat moet worden. Bijvoorbeeld over het weer of desnoods over de gezondheid van je moeder. Hier hoeft Formal Talk niet. Komt er iemand op bezoek dan mag je gerust een uurtje zwijgen zonder dat men zich ongemakkelijk gaat voelen. En op een Party moet trouwens niet geluld, maar gedanst worden. Trinidezen mogen graag dansen dus organiseren ze voor elk wisselwasje een Party. Nu het Carnaval nadert, wordt dat alleen maar erger. Hoorden we in November en December de godsganse dag alleen maar Parang op de radio (spaanstalige kerstliedjes waarin het Kind Jezus, maar meer nog Moeder Maria op duizend en een manieren de lof wordt toegezongen), sinds Tweede Kerstdag is de Carnavalskoorts al om zich heen aan het slaan. Niemand lijkt de voorpret of warming-up te willen missen. Uit alle delen van de wereld komen musici, ontwerpers, artiesten en andere geëmigreerde Trinidezen, terug naar hun eiland om hun Calypso's te pluggen, kostuums aan de man te brengen en mee te helpen in de organisatie van wat men hier "The Greatest Show on Earth" noemt. De olievaten zijn al uit de schuurtjes gerold en iedere avond wordt er minder aarzeldend op geoefend. De Mas Camps, waar je je kunt aanmelden om met een groep mee te lopen in de Grote Optocht, zijn geopend. Kortom: Carnaval is in aantocht!

Marcel Hilwig

Verzekeringsmaatschappij voor en van studenten wil zich opheffen

Nieuwe studenten-polis maakt SSGZ overbodig

Het bestuur van de SSGZ, de 'verzekeringsmaatschappij van en voor studenten' overweegt om de maatschappij op korte termijn op te heffen. De Raad van Verzekerden van de SSGZ heeft het dagelijks bestuur opdracht gegeven hierover een uitvoerig advies uit te brengen. De SSGZ is na de komst van de zogenoemde AWTZ-polis voor beursstudenten, die op 1 januari is ingevoerd, voor bijna al haar verzekerden overbodig geworden.

"Verzekeraartje spelen hoeven wij echt niet zo nodig. Ons doel was dat studenten zich goedkoop kunnen verzekeren en als dat structureel geregeld is, kunnen wij ons opheffen. Daar kan ik helemaal achter staan" Anneke Westerman, bestuurssecretaris van de SSGZ, is een van de drie personeelsleden van de verzekeringsmaatschappij. Invoering van de speciale studenten- ziektekostenverzekering op 1 januari 1992 maakt de ideële verzekering overbodig voor de grootste groep verzekerden, de beursstudenten, verklaart ze. De premie van die speciale polis is, inclusief 'wettelijke lasten', zestig gulden per maand. De Raad van Verzekerden, het hoogste orgaan van de SSGZ, maakt zich alleen nog zorgen over het lot van de aio's en van studenten zonder studiebeurs zoals ouderen en auditoren. Die vallen immers niet onder de AWTZ-polis voor beursstudenten. Over een definitief einde van de befaamde 37-jarige wordt dus nog even nagedacht en de Raad van bestuur onderhandelt nu intensief met 'herv verzekeraar' Het Zilveren Kruis.

De afgelopen jaren was het bestaan van de studentenverzekering al wat moeilijker geworden omdat de grote maatschappijen en de banken met concurrerende verzekeringen op de markt kwamen. Toen de SSGZ in 1954 werd opgericht (door drie medicijnenstudenten, een jurist en een huisarts te Amsterdam) was daarvan nog geen sprake. Tot 1973 was de SSGZ de enige studentenverzekering.

De groei van de SSGZ is volgens bestuurssecretaris Anneke Westerman nogal toevallig verlopen. Aanleiding tot de oprichting was de toenemende stroom van studenten met een krappe beurs. "Studenten zonder rijke ouders moesten van een absoluut minimum leven en bezuinigden dan nogal snel op de verzekering: uit een onderzoek in die jaren bleek dat 19 procent van de Amsterdamse studenten onverzekerd rondliep. De SSGZ is toen opgezet als verzekering tegen de allergrootste rampen;

alleen ziekenhuisopname was gedekt en daar betaalde je 25 gulden per jaar voor." Belangrijker dan de verzekering was in die jaren het 'SSGZ-noodfonds' voor studenten die door ziekte in zulke financiële problemen waren geraakt, dat hun studie daar zichtbaar onder leed. Ex-Kamervoorzitter Dick Dolman en de Amsterdamse arts Rübsaam waren er ooit voorzitter van. In de loop der jaren is het pakket uitgebreid. Eerst kwam fysiotherapie erbij, daarna psychiatrische hulp en in 1966 ook de huisarts. Westerman: "Dat studenten altijd de meerderheid vormden in het bestuur was daarvoor heel belangrijk: die wisten uit eigen ervaring wat studenten aan premie konden betalen en waar ze behoefte aan hadden. Dat was bijvoorbeeld heel duidelijk aan het begin van de jaren zeventig, toen de vrouwelijke studenten ervoor zorgden dat de pil, en later ook abortus in het pakket kwamen."

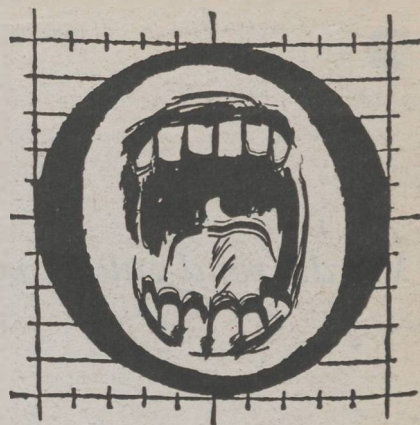
In organisatie en 'ideologie' heeft de SSGZ naast de groeiende stroom concurrenten altijd een eigen plaats gehouden. Het was de ideële verzekering, waar studenten de dienst uitmaakten - voor sommigen was dat al reden genoeg om zich bij de SSGZ te verzekeren. Het was ook de verzekering waar je, als je je meteen als eerstejaars aanmeldde, zonder enige beperking of keuring toegang had. En de derde bestaansgrond was de rol van 'waakhond'. Westerman: "De grote verzekeraars boden steeds meer mooie pakketten voor weinig geld. Lage premies, waarmee ze een concurrerende rol konden spelen. Alleen: als wij er niet waren geweest was het snel afgelopen geweest met die lage premies. Voor de vereniging van verzekeraars, het KLOZ, waren wij ontzettend lastig - zonder ons hadden ze samen afspraken kunnen maken die zeker tot veel hogere premies hadden geleid." Opheffing van de organisatie is echter altijd de doelstelling geweest van de SSGZ. Tientallen jaren heeft het bestuur bij vergeefs de ene na de andere minister van Onderwijs aangeklopt

om te bewerkstelligen dat studenten in het ziekenfonds mochten. "Altijd dachten we weer: deze minister voelt er wel voor," zegt Westerman, "maar altijd ging het weer mis. De oplossing van Ritzen is 'second best', maar omdat we begrepen dat het met dat ziekenfonds toch nooit zou lukken, hebben wij aan dit plan een flinke steen bijgedragen."

Aan de doelstelling van de SSGZ, een goedkope verzekering voor alle studenten, is met de invoering van de AWTZ-polis voor beursstudenten grotendeels voldaan. De discussie over mogelijke opheffing is dan ook niet onverwacht. Bovendien zal invoering van het 'plan-Simons' in ieder geval het einde van de SSGZ betekenen, want in het herziene stelsel van ziektekostenverzekering is geen plaats voor maatschappijen die zich alleen op een bepaalde groep richten.

De particuliere verzekeraars verzetten zich overigens nog steeds tegen de deze maand ingevoerde studenten-polis. De Gelderse Onderlinge Verzekeringsmaatschappij Geveo heeft afgelopen vrijdag in kort geding afschaffing van de maatregel geëist. De AWTZ-polis is ingevoerd voor ouderen die door een hoog gezondheidsrisico voor een onbetaalbare premie komen staan. Verbreiding van de polis tot de groep beursstudenten vindt de GEVEO onaanvaardbaar en een 'truc' van minister Ritzen om de uitgaven voor studiefinanciering te beperken. Namens de minister voerde advocaat mr. G.H.J. de Groot aan, dat vier procent van de studenten de particuliere premies zo hoog was gaan vinden, dat ze zich niet meer verzekerden. Dat vond de minister een onaanvaardbaar grote groep. De advocaat van de GEVEO gelooft eerder dat die studenten niet om financiële redenen onverzekerd rondlopen, maar uit laksheid. De uitspraak is op 24 januari.

HOP/Margriet van Lith

A Point

© August Magirus

Beste lezer, ik moet u een bekentenis doen. Ik ben verliefd. In het recente verleden heb ik mij bij herhaling kritisch uitgelaten over de amoreuze ontboezemingen van collega Eva, maar in werkelijkheid zit ik in hetzelfde schuitje. Ik heb het met alle mogelijkheden proberen verborgen te houden. Maar al die tijd was ik in het geheim verliefd. Dat verklaart mijn scheldpartijen, want zoals bekend zijn krypto's de ergste anti's, net zoals impo's de fanatiekste chauvi's zijn. Let maar eens op, import-Limbo's zijn Limburger dan authentieke - met uitzondering van Maastrichtenaars, die zijn het Limburgst van allemaal. Verliefd dus, maar wel ongelukkig verliefd. Daarin was ik dus eerlijk. Mijn liefde is uitzichtsloos. In de eerste plaats omdat het object van mijn passie allang een ander heeft. U zult begrijpen dat ik voor de man in haar leven geen sympathie gevoel. Hij is een dikke patser, een loensende fat met te lang haar en een melksnorretje. Dat hij niet deugt blijkt al uit het feit dat hij met geld van thuis carrière heeft gemaakt in de gemeentepolitiek. Steven heet hij, dat zegt toch al genoeg? Het paar is al jarenlang van elkaar gescheiden, maar helaas voor mij heeft dat aan haar gevoelens voor hem niets veranderd. Desondanks kan ik mij maar niet losmaken van de verpletterende indruk die zij op mij heeft gemaakt. Wij kwamen elkaar voor het eerst tegen in het museum, een plaats die als geen andere bevorderlijk is voor romantische ontmoetingen. Het was tijdens de grote Frans-Halstentoonstelling in Haarlem in de zomer van 1990. Van mijn kant was het liefde op het eerste gezicht, coup de foudre, vlam in de pan zouden wij koks zeggen. Ik moet een lachwekkende indruk hebben gemaakt. Hoewel ik anders bij de vrouwen niet om een woordje verlegen zit, stond ik met mijn mond vol tanden. En bij latere ontmoetingen bloosde ik als een puber en struikelde over ieder meubelstuk in de wijde omtrek zodra ik haar ontwaarde. Zij maakte zich stilletjes vrolijk over mijn gestuntel, wat mijn verliefde veruaring nog vergrootte. Zo sterk zijn mijn gevoelens, dat ik iets heb gedaan wat mij bij eerdere liefdes nog nooit is overkomen: ik heb haar portret weten te bemachtigen en het aan de muur gehangen. Dagelijks kijk ik naar haar glimlach die het opwindende midden houdt tussen afstandelijkheid en wulpsheid, haar elegante pose in een schitterende feestjurk, het kunstig opgemaakte haar, de felrode, grote oorhangers. En even afgezien van haar persoonlijke kwaliteiten: wat een partij! Zij is uit een van de voornaamste families van ons land afkomstig, de toplaag van de diplomatie, het internationale bedrijfsleven en de financiële wereld, puissant rijk en mecenasen op grote schaal. Maar dat ik, arm sloeberend, sappelend en schnabbelend wetenschappertje aan een provinciaal universiteitje voor haar familie een mésalliance zou betekenen is niet mijn grootste probleem. Wel dat Isabella Coymans al meer dan driehonderd jaar dood is.

Vierduizend gulden voor vijf prijzen

Vijf studenten beloond voor onderzoekprestaties

Inmiddels is het een traditie geworden dat tijdens de viering van de dies natalis uit iedere faculteit een student wordt beloond voor een wetenschappelijke prestatie. Dit jaar werd daar in zoverre van afgeweken dat bij de medische faculteit twee studenten, Dennis Bergmans en Arthur Korten, werden bekroond voor een onderzoek dat zij met hun tweeën hadden verricht. Om de universiteit niet op kosten te jagen kregen zij niet ieder het bijbehorende bedrag van duizend gulden, maar moesten zij het ieder met vijfhonderd gulden genoeg nemen. De twee hebben tijdens hun wetenschapsstage onderzoek gedaan naar de sluiting van de neurale buis. Bij de faculteit Gezondheidswetenschappen ging de prijs naar Geert van der Heijden, die de effectiviteit van het oprekken van de rug onderzocht. Verder werd bij de juristen een van de eerste afgestudeerde avondstudenten, Ed de Groot, bekroond voor zijn afstudeerscriptie over de juridische gevolgen van vinden (zie het artikel op pagina 7). Bij de economen was Henk Ceha de gelukkige, die tijdens zijn studie al als ondernemer aan de slag is gegaan. Hij zette de informatie-makelaardij 'Business Compass' op.

Links Arthur Korten, Dennis Bergmans en Geert van der Heijden, de drie winnaars uit de (para)medische hoe, rechts econoom Henk Ceha (foto's Nelis Tutkey)

Krulstaartmuizen, dunne plakjes en pijnlijke menserruggen

Op zoek naar een wetenschapsstage voor geneeskunde stuitten Arthur Korten en Dennis Bergmans op een onderzoek bij de vakgroep Anatomie/Embryologie naar de sluiting van de 'neurale buis'. Dat is het embryonale voorstadium van hersenen en ruggemerg. Ernstige afwijkingen als een open ruggetje of het ontbreken van de grote hersenen ontstaan door storingen in de ontwikkeling van deze buis. Om de oorzaak van deze afwijkingen te begrijpen, moet de neurale buis zichtbaar worden gemaakt, wat tot nu toe voor grote technische problemen zorgde. Het onderzoeksobject is namelijk niet groter dan twee tot drie millimeter. Bij het onderzoek worden kwetsbare kippembryo's en Curly-tail muize-embryo's gebruikt, een muizensoort waarbij vaak een open ruggetje voorkomt. Voor zijn stage kreeg Arthur Korten de opdracht een methode te bedenken waardoor het mogelijk werd de kippembryo's onder een elektronenmicroscop te scannen. Collega Bergmans werd op zijn beurt aan het karwei gezet het staartstuk van muize-embryo's op een computerscherm zichtbaar te maken.

Priegelwerk

Het piepkleine onderzoeksmateriaal zorgde voor priegelwerk en stelde het geduld meermalen op de proef. De inspanningen

bleven echter niet onbeloond. Het lukte Korten na zeven weken om een speciale "droger" te ontwerpen, waardoor het kippembryo met behulp van piepschuim onbeschadigd in een plat vlak kon worden gefotografeerd. De Curly-tails van Bergmans waren inmiddels in plastic ingebed en in flinterdunne plakjes gesneden. Het duurde acht weken voordat hij er met behulp van een door hem aangepast computerprogramma in slaagde de plakjes vervolgens weer aaneen te smeden tot een driedimensionaal staartstuk op het beeldscherm. De prijs van duizend gulden moesten de studenten broederlijk delen. Het geld zal worden geïnvesteerd in studieboeken en een pc.

Met gerekte rug

Gezondheidswetenschapper Geert van der Heijden heeft prestaties op een heel andere schaal geleverd. Twee en een half jaar geleden begon hij een afstudeeronderzoek naar de effectiviteit van het uitrekken ('tractie') van een stukje van de wervelkolom bij patiënten met ruim twee jaar 'lage' rugpijn. Het gaat daarbij om het onderste deel van de wervelkolom. Van der Heijden bediende zich in zijn onderzoek van een motorkatrol die met 42% van het lichaamsgewicht aan een gordel om de heupen trok. Een tweede gordel was als tegenwicht ter hoogte van de ribben be-

vestigd, zodat de patient niet van de behandeltafel zou worden getrokken. Dertien patiënten werden op deze wijze opgerekt, terwijl een controlegroep van twaalf anderen op zo'n manier werd behandeld dat het geen effect zou hebben. Vijf weken later bleken zeven mensen die tractie hadden ondergaan van hun klachten af te zijn (54%). Van de controlegroep waren er op wonderbaarlijke wijze echter ook vier genezen (34%). In het onderzoek van Van der Heijden waren zo weinig patiënten betrokken dat een verschil van 20% insignificant is. Ondanks het gebrek aan harde feiten concludeert Van der Heijden dat alles erop wijst dat tractie toch een effectieve behandelmethode is. Om deze bewering waar te maken heeft hij subsidie aangevraagd voor een grootschaliger vervolgonderzoek. Volgens eigen zeggen is zijn afstudeeronderzoek na publikatie goed beoordeeld. Dus de subsidiering zal wel lukken: in ieder geval is de eerste stap al gezet door de toekenning van de studentenprijs.

Niels Chavannes

De informatie-makelaar

Voor je vijftiengste een eigen bedrijf. Welke econo- student droomt daar niet over? Henk Ceha begon zijn studie economie in 1985 in Tilburg, zag het daar niet zo zitten en keerde een jaar later terug naar zijn geboortestad Maastricht, waar hij eind 1990 afstudeerde. Tijdens zijn stage bij ETIL (Economisch Technisch Instituut Limburg), anderhalf jaar geleden, onderzocht Henk Ceha hoe de informatievoorziening aan het bedrijfsleven verbeterd kon worden. "Vooral het midden- en kleinbedrijf was ontevreden over de kwaliteit van de informatie-dienstverlening van instanties als de Kaders van Koophandel, de Gemeenten en het CBS. Op het gebied van subsidies bijvoorbeeld, bestaan er zoveel regelingen dat een ondernemer echt niet weet of hij in aanmerking komt voor een bepaalde subsidie en waar hij naar toe moet om een subsidie aan te vragen. Hij wordt van het kastje naar de muur gestuurd en krijgt tenslotte zo'n algemene informatie dat hij die niet op zijn situatie kan toepassen." Henk vond de oplossing: een 'informatie-makelaar'. Daar kunnen bedrijven terecht met in principe alle bedrijfsvragen, ongeacht het vakgebied. De informatie-makelaar zoekt het helemaal uit en komt vervolgens met een pasklaar antwoord op de vraag. Uit een marktonderzoek bleek dat het bedrijfsleven een grote behoefte aan zulke informatie op maat heeft en bereid is om ervoor te betalen. Sinds november 1990 heeft Henk, samen met een bevriende jurist, dan ook een bedrijfje in de informatie-makelaardij: Business-compass. Het bedrijfje loopt inmiddels, na een wat moeizame start, als een trein: "De klantenwerving was in het begin wat knullig. Na de eerste mailing van 200 stuks hadden we twee afspraken. Toen hebben we onze tactiek aangepast, begon het te lukken. Bedrijven geloofden eerst niet dat zo'n klein bedrijfje met zulke jonge jongens hun problemen konden oplossen." Het gaat Business-compass nu voor de wind, er is een nieuwe medewerker bijgekomen en binnenkort wordt in Utrecht een tweede vestiging geopend. Die f1000,- komt dus altijd van pas.

Judith Kuijl

Museum-conservator studeerde af op nieuwe regels over eigendom van vondsten

"Iets vinden is veel interessanter geworden"

Vinden spreekt tot de verbeelding, net als een prijs winnen. Zonder er iets voor te hoeven doen word je ineens eigenaar van iets dat je graag wilde hebben, een oorbel of honderdduizend gulden. Het vervelende van een gevonden voorwerp is alleen dat je er niet zomaar eigenaar van kunt worden. Wie voor 1 januari iets heeft gevonden, zal daar zelfs nóóit eigenaar van kunnen worden. Maar met de gedeeltelijke invoering van het Nieuw Burgerlijk Wetboek is daar verandering in gekomen. De 'post 1991-vinder' wordt onder bepaalde voorwaarden eigenaar als de verliezer niet binnen een jaar komt opdagen. Als de verliezer wel komt opdagen, is hij voortaan een 'redelijk' vindersloon verschuldigd aan de vinder. Op die regel bestaat een reeks uitzonderingen, die door Ed de Grood, een van de winnaars van de aanmoedigingsprijs voor jonge onderzoekers, zijn beschreven in zijn bekroonde afstudeerscriptie.

Als een conservator van het Natuurhistorisch Museum een afstudeerscriptie schrijft over de juridische gevolgen van vinden, rijst het vermoeden dat zo iemand tot het leger speurneuzen behoort, dat zijn vrije tijd in de grond steekt én in de hoop daar een schat te vinden. Het museum moet het immers hebben van bodemvondsten. Maar Ed de Grood (44) is vorige week op die andere gemakkelijke manier duizend gulden rijker geworden, namelijk door een prijs te winnen. Hij was een van de vijf student-onderzoekers, die tijdens de viering van de dies natalis in het zonnetje werden gezet. De spanning van het zoeken heeft hem nooit zo geboeid: „Alleen als kind, toen liep ik altijd voorover om iets te vinden en ik vond ook van alles, van zilveren guldens tot niet afgeknipte zwemkaarten. Maar als ik nu zou gaan zoeken om te verzamelen, zou ik geen rust meer hebben. Dan wil ik alles compleet hebben.”

Hij krijgt als conservator regelmatig tips van mensen die iets interessants weten te liggen, maar daar gaat hij zelden op in: „Een paar jaar geleden ben ik er nog eens ingetrapt: er kwam iemand bij me die beweerde dat hij wist waar de twaalf gouden apostelen verborgen waren, die ooit in de Servaaskerk gestaan moeten hebben. Hij had heel serieuze aanwijzingen dat die beelden op die en die plaats in de gangen van de Sint Pieterskerk waren verborgen. Uiteindelijk ben ik meegegaan. Twee nachten lang - dat móést 's nachts gebeuren - hebben we gezocht, maar de theorie bleek niet te kloppen.”

De Grood behoort tot de eerste lichting avondstudenten, die een half jaar geleden afstudeerde. Hij had er langer over gedacht rechten te gaan studeren, maar dat kwam er door zijn werk nooit van. Toen hij zeven jaar geleden het Bosquetplein maar hoefde over te steken om 's avonds in de Nieuwenhof rechten te gaan studeren greep hij die kans. Al behoort hij niet tot de zoekers, die er ieder weekeinde met de spade of de detector op de schouder op uittrekken om hun geluk te beproeven, zijn werk in het museum heeft toch alles te maken met het onderwerp van zijn scriptie. De Grood beperkt zich dan ook niet tot de verloren verwerpen, waarnaar ergens nog een eigenaar loopt te zoeken, maar hij behandelt ook het vinden van voorwerpen die kennelijk geen eigenaar meer hebben. In het laatste geval gaat meestal het om monumenten of schatten.

'Eerlijke' vinder

Wie anno 1992 een goed gevulde beurs op straat vindt, waarvan de eigenaar niet te achterhalen is, kan twee dingen doen. Hij gaat met de beurs naar het politiebureau en doet daar aangifte van de vondst. Vervolgens neemt hij de beurs mee naar huis en bewaart hem netjes een jaar lang. Als binnen die termijn de verliezer zich niet komt melden, wordt de vinder eigenaar. Maar als de verliezer via de politie te weten is gekomen wie de beurs heeft gevonden, kan hij de beurs bij de vinder gaan opeisen. De vinder heeft dan recht op vergoeding van eventueel gemaakte kosten en op een 'redelijk' vindersloon. Volgens De Grood

wordt het een interessante kwestie als de vinder het bedrag niet redelijk vindt en naar de rechter stapt: „In Italië bijvoorbeeld wordt een percentage in de wet genoemd, maar bij ons wordt in de nieuwe wet alleen gezegd dat het bedrag redelijk moet zijn. Ik denk dat de rechter dat zal laten afhangen van de waarde van het voorwerp en de omstandigheden waaronder iemand het heeft gevonden.”

De tweede mogelijkheid is dat een minder eerlijke vinder tegenover iedereen zijn mond houdt en de beurs thuis in een kluis legt. Pas na twintig jaar leven met een min of meer knagend geweten kan hij gerust ademen: hij is dan eigenaar geworden. De minder eerlijke vinder staat daarmee voor het civiele recht gelijk aan de dief, die door verjaring ook na twintig jaar ook eigenaar wordt. De moraal van de wetgever is in het Nieuw Burgerlijk Wetboek wat ruimer geworden, constateert De Grood: „Iets vinden is nu veel interessanter geworden. Vroeger kon een vinder of een dief nooit eigenaar van een gevonden of gestolen voorwerp worden. We hadden wel de regel dat de eigenaar dertig jaar na de diefstal of het verlies zijn rechten verloor, maar dat betekende niet dat de vinder of de dief eigenaar werd. De wetgever heeft nu wat praktischer gedacht: een zaak kan niet eeuwig zonder eigenaar blijven. Voor de vinder te goeder trouw is zelfs een heel korte termijn van een jaar bedacht. Blijkbaar heeft de wetgever willen zeggen: mensen let beter op je spullen, zorg dat je ze niet kwijtraakt. In de praktijk was het vaak al zo dat de bringer van een gevonden voorwerp op het politiebureau te horen kreeg dat hij over een jaar moest terugkomen om te zien of de eigenaar zich al had gemeld. Als dat niet het geval was, mocht hij het voorwerp meenemen. De meeste gemeenten hadden dat zo geregeld in hun politieverordening, zonder dat daar ergens een juridische grondslag voor was. Dat waren eigenlijk gevallen van door de overheid gepatenteerde diefstal.”

Het 'eigen schuld, dikke bult'-beginsel geldt ook als de vinder te goeder trouw denkt dat het voorwerp dat hij gevonden heeft geen eigenaar meer heeft. Een vuilniszak vol kleren op het trottoir geeft de indruk dat de eigenaar niets meer met die spullen te maken wil hebben; ze zijn 'onbeheerde zaken' geworden, die iedereen mag meenemen. De vinder die de onbeheerde meneemt wordt na drie jaar eigenaar. Binnen die termijn kan de oorspronkelijke eigenaar komen opdagen en uitleggen dat hij die vuilniszak daar even had neergezet om binnen de sleutels van zijn auto te pakken.

Schatten

De Grood heeft in zijn scriptie de belangrijkste plaats ingeruimd voor historische vondsten. De wet maakt een onderscheid tussen onbeheerde zaken waarvan men kan aannemen dat zij een eigenaar hebben en zaken die van niemand zijn, de 'res nullius'. Het onderscheid is niet altijd even duidelijk. De Grood vermeldt het geval van een telg uit het geslacht Bentinck, die zich als eigenaar opwerpt van voorwerpen uit een 18de-eeuws schip, die het wapen van

Ed de Grood: 'Louche schatgravers worden bevoorreed ten opzichte van bona fide amateurs' (foto Nelis Tutkey)

zijn familie dragen. Als de man erin slaagt zijn afstamming van de 18de-eeuwse eigenaar te bewijzen, wordt hij eigenaar van die spullen, die dan geen schatten meer zijn, maar onbeheerde zaken, gevonden voorwerpen dus.

Voor De Grood en alle andere conservators van musea is het van groot belang dat bepaalde vondsten aan het publiek ten goede komen. Daarom zijn er allerlei regelingen gemaakt die het zoeken naar schatten aan banden leggen en, als iemand er per ongeluk toch een vindt, de overheid een claim geven op een vondst van historische betekenis. De belangrijkste regels staan in de Monumentenwet, die begint met te stellen dat niemand zonder vergunning naar roerende of onroerende monumentale bodemschatten mag zoeken. Wie dat wel doet is strafbaar en loopt het risico dat eventuele gevonden voorwerpen verbeurd worden verklaard. Maar volgens De Grood is de regel gemakkelijk te omzeilen door bijvoorbeeld te zeggen dat je naar fossielen zoekt of naar schatten die niet door de Monumentenwet worden beschermd. Als iemand dan 'per ongeluk' toch een voorwerp vindt, dat ouder is dan vijftig jaar, door mensen vervaardigd is en van algemeen belang is door schoonheid, wetenschappelijke betekenis of cultuurhistorische waarde, dan heeft men volgens de definitie van de Monumentenwet te maken met een monument. Dergelijke vondsten moeten worden gemeld bij de burgemeester of de minister en zes maanden lang ter beschikking worden gehouden voor wetenschappelijk onderzoek. De vinder wordt wel eigenaar van het monument.

Oprechte amateurs gedupeerd

De Grood vindt dat deze regel onrechtvaardige gevolgen heeft voor amateur-archeologen en louche praktijken in de

hand werkt. Mala fide schatgravers kunnen niet alleen gemakkelijk volhouden dat zij naar iets anders aan het graven zijn, als zij iets vinden kunnen ze ook zonder veel moeite volhouden dat zij niet kunnen beoordelen of het gevondene aan de definitie van een monument voldoet. Zij worden eigenaar van de schat, omdat zij zogenaamd niet weten dat zij met een monument te maken hebben. „Schatgravers weten precies wat zij moeten zeggen, terwijl een bona fide amateur-archeoloog niet eens een schop in de grond mag steken omdat hij onmiddellijk de kans loopt voor een misdrijf te worden gepakt,” moppert De Grood. „Er lopen massa's louche figuren rond die nergens anders op uit zijn dan op geld en die verdomd goed weten waar iets te halen valt. Maar zulke mensen kunnen rustig zeggen dat zij naar schatten graven die buiten de definitie van de Monumentenwet vallen. Aan de andere kant staan de oprechte amateur-archeologen, die wel eens de handen en voeten van de beroepsarcheologen worden genoemd. Zonder hen was er in Nederland geen archeologie mogelijk. Maar juist die mensen hangt de strafwet boven het hoofd, omdat niemand hen gelooft als zij zeggen dat zij naar andere schatten graven. Daar had de wetgever wel eens beter op mogen letten. In 1988 is de Monumentenwet nog aangepast. De amateurs zijn toen tussen de wal en het schip gevallen, omdat het toen onmogelijk werd gemaakt particuliere personen of organisaties een vergunning te verlenen voor opgravingen. Ik vind het een gemiste kans dat toen niet is gelet op de gevolgen van de invoering van de nieuwe regels in het burgerlijk wetboek.”

Jacques Herraets

Faculteiten hebben weinig behoefte aan een centraal automatiseringsbeleid

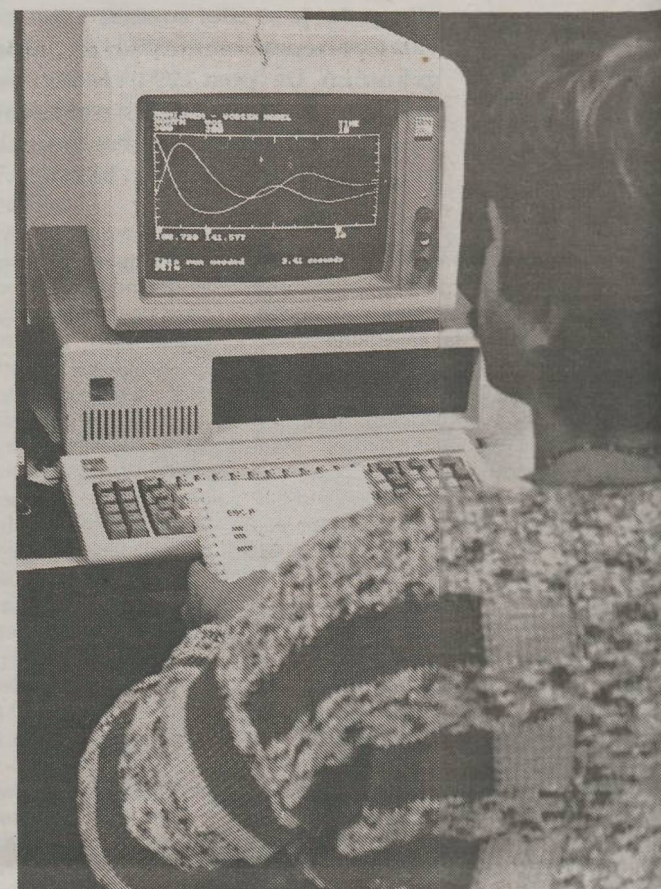
Nut van MAASnet openlijk in twijfel getrokken

Binnen de diverse onderdelen van de universiteit bestaat weinig eenstemmigheid over een gezamenlijk automatiseringsbeleid. Dat blijkt uit de reacties op het Automatiseringsbeleid 1991-1994, dat door het college van bestuur naar de Universiteitsraad is gezonden. Zelfs het netwerk MAASnet, dat gebracht wordt als een bindende factor tussen gebruikers van computers, is door alle faculteiten - op economie na - ter discussie gesteld. Toch wil het college de aanleg doorzetten, maar dan meer aandacht besteden aan het beheer en de beveiliging van het systeem. Ook wordt voorgesteld een gebruikersraad in te stellen, waar ieder zijn wensen kwijt kan.

De faculteiten blijken over het algemeen weinig behoefte te hebben aan een centraal automatiseringsbeleid. In de aanbestedingsbrief bij het automatiseringsplan constateert het college van bestuur dat het automatiseringsbeleid kennelijk „niet hoog op de lijst staat bij facultaire bestuurders en beleidsmakers. De noodzaak dat automatisering ondersteunend dient te zijn aan facultaire onderwijs- en onderzoeksplannen, wordt nergens ontkend. Dit leidt echter niet tot planvorming op facultair niveau. Het beleidsplan Automatisering RL lijdt hieronder,” schrijft het college, dat zich vervolgens afvraagt of het in de toekomst nog wel zin heeft om dergelijke plannen nog langer op centraal te formuleren. „Wellicht dient in de komende jaren de aandacht meer verschoven te worden naar de totstandkoming van facultaire beleidsplannen automatisering,” schrijft het college berustend. De vraag welke rol de faculteiten zelf moeten spelen bij het automatiseringsbeleid en wat moet worden overgelaten aan de dienst ICA, loopt als een rode draad door het plan. De faculteit der Gezondheidswetenschappen komt zelfs in het hele stuk niet voor omdat zij ervoor gekozen heeft haar eigen weg te gaan. „De tijd van centrale molochs is voorbij,” schrijft het faculteitsbestuur kort maar krachtig in haar reactie. Het bestuur pleit bovendien voor

regelrechte stopzetting van het paradepaardje van de dienst ICA, het computernetwerk MAASnet. Het oordeel van de faculteit daarover is vernietigend: „Als men een significante collega een boodschap wil sturen of met haar een file wil uitwisselen, kan dat wel per modem. Een paar honderd gulden, een stekkerkje, een programmaatje en communiceert u maar.” De faculteit wil nu onderzoeken of zij haar financiële bijdrage aan het project, waarvan de voorbereiding in volle gang is, niet kan stopzetten. Andere faculteiten, zoals rechten, geneeskunde en algemene wetenschappen, hebben het college gevraagd het plan te heroverwegen. Als het plan gewoon doorgaat, zullen nog vóór het einde van dit jaar zullen op 2800 plaatsen in de universiteit aansluitingspunten beschikbaar zijn om computers toegang te verschaffen tot MAASnet. De Rijksuniversiteit Limburg is dan de laatste universiteit in Nederland die over een dergelijke voorziening beschikt, „maar dan hebben we meteen ook het modernste systeem van allemaal,” verzekert drs. Anneke Steffens, hoofd van de dienst Informatie, Communicatie en Automatisering. De voornaamste locaties van de universiteit (niet de gebouwen die tijdelijk gehuurd zijn) zullen dan via glasvezelkabels met elkaar verbonden zijn. Het systeem kan gebruikt worden voor inloggen op

databestanden zoals bibliotheekcatalogi, 'e-mail' of het uitwisselen van bestanden met andere gebruikers. MAASnet zal ook worden aangesloten op SURFnet, het landelijke universitaire netwerk. Communicatieproblemen die ontstaan als verschillende types software worden gebruikt, worden via centrale servers van ICA verholpen. Met de aanleg is een bedrag van 3,4 miljoen gulden gemoeid, dat over een periode van tien jaar door de gebruikers wordt terugbetaald. Volgens Anneke Steffens zijn de faculteiten onrustig geworden nu zij voor het eerste gezien hebben welke financiële bijdrage zij moeten leveren aan het project: „De besluitvorming over de aanleg van het netwerk is heel voorspoedig verlopen. Het geld stond eigenlijk niet meer ter discussie. Automatiseringskosten zijn altijd centraal betaald maar door een andere wijze van interne financiering zijn die kosten net als de kosten voor huisvesting nu doorberekend. Daar staan dan weer extra middelen tegenover.” In het eerste jaar -1993- gaat in totaal voor een bedrag van 9 ton aan rekeningen de deur uit. „Op zich vind ik het niet zo gek dat de mensen zich op zo'n moment weer eens afvragen: waarvoor deed ik dat nou ook weer?” zegt Anneke Steffens. Er zijn volgens haar ook mensen die zich afvragen of de kosten wel binnen de grenzen blijven: „Er wordt hier en daar

over een Coentunnel-effect gepraat, maar dat zijn loze geruchten. We blijven binnen ons budget en binnen het tijdschema.”

Ondersteuning

De manier waarop de dienst ICA computergebruikers met raad en daad terzijde staat, zal de komende jaren ook veranderen. In het vorige beleidsplan werd afgesproken dat ICA alleen 'tweedelijns' hulp zou bieden, dat wil zeggen: hulp en advies aan een dienst, vakgroep of faculteit, die op zoek was naar apparatuur of software voor een bepaalde toepassing. Voor alledaagse hulp bij het bestrijden van kleine euvels zouden de faculteiten en diensten zelf zorgen. Van dat idee is niet overal iets terechtgekomen, stelt Anneke Steffens nu vast: „In enkele faculteiten is die eerste lijn goed georganiseerd. Daar hebben wij geen omkijken naar. Maar bij sommige andere en bij de diensten ligt dat moeilijker. Die bleven toch naar het ICA komen, zodat wij op het laatst hebben gezegd: akkoord, dan leveren we die hulp, maar dan moet er wel voor betaald worden.” Omdat ICA volgens het diensthoofd zo dicht mogelijk bij de gebruiker wil staan, zal de ondersteuningsfunctie gesplitst worden over de binnenstad en Randwyck. Voor het overige wil de dienst zich blijven concentreren op de tweedelijns ondersteuning.

De centrale VAX-8650 computer zal waarschijnlijk binnen afzienbare tijd verdwijnen als slachtoffer van de decentralisatie van de universiteit. Volgens het beleidsplan wordt de computer tezeer door rekenwerk van diverse gebruikers in beslag genomen. Dat werk zou beter door workstations in de buurt van de gebruikers kunnen worden overgenomen. De VAX blijft dan nog twee jaar beschikbaar voor onderwijs en onderzoek.

Jacques Herraets

Landelijk Aio-overleg: meer cursussen nodig

Aio's verzetten zich tegen selecterend brugjaar

Een 'brugklas' voor aio's is overbodig en verhindert een op maat gesneden onderwijsaanbod. Dat zegt het Landelijk Aio-overleg (LaAio) over de recente evaluatie van het aio-stelsel. Volgens het overleg toont dit rapport nog eens aan dat aio's meer serieus genomen willen worden. Vooral hun toekomstperspectief als onderzoeker moet helderder worden.

Het LaAio legt in zijn vorige week verspreide standpunt nu eens niet de nadruk op klachten over het lage salaris. Mikpunt van kritiek is het plan van minister Ritzen om naar Frans model een schoolser en selecterend brugjaar voor aio's in te voeren. Volgens het overleg is deze overgang tussen doctoraalstudie en feitelijk promotie-onderzoek niet nodig, zolang er in de eerste fase maar genoeg ruimte is om met onderzoek kennis te maken. Nodig is het brugjaar dus niet. Het is volgens het LaAio zelfs ongewenst. Want ten eerste wordt zo de tijd voor onderzoek bekort. Bovendien hebben aio's - veel meer dan een "door de strot geduwd" standaardpakket aan cursussen - behoefte

aan specifieke cursussen, die goed zijn toegesneden op hun onderzoek. Juist het aanbod aan dat soort cursussen moet nog flink verbeterd, zeggen de aio's onder verwijzing naar de recente evaluatie. Uit die evaluatie van het Nijmeegse IOWO citeert het LaAio ook, dat aio's vooral serieus genomen willen worden als onderzoeker. Hun hoge onderzoeksoutput - en het feit dat ze zich met dezelfde manier congressen en werkcontacten scholen als andere wetenschappers - zou daar alle reden toe geven. Dat brengt het LaAio dan toch op de salariskorting die aio's nu krijgen. Die vindt het overleg, nu met enige steun van het IOWO-rapport, nog steeds "onredelijk".

Even belangrijk voor een volwaardige positie noemen de aio's echter het toekomstperspectief. Doordat er nauwelijks vaste onderzoeksbanen vrijkomen, is vooral in de alfavakken het aio-schap te vaak een opleiding tot dure werkloze. Het LaAio pleit daarom nog eens voor meer post-doc plaatsen, om gepromoveerden voor de wetenschap te behouden - en daarmee de status van het aio-schap te verhogen. Het LaAio verwijst daarbij naar de bevinding van het IOWO dat ook bijna 90 procent van de promotoren meer postdoc-plaatsen nodig acht.

HOP/Frank Steenkamp

Debije-prijswinnaar Hardy over Alzheimer, het invriezen van hersenen en Britse politici

"Mijn idee is simpeler, en daarom beter"

"My prize, I forget my prize!" Er klinkt lichte paniek in zijn stem. Dr. John Hardy, een charmante jongensachtige Brit die van pure haast steeds over zijn woorden struikelt, is halverwege de trap naar beneden. Over tien minuutjes moet hij in het hotel zijn, dus er is geen tijd te verliezen. En met een verontschuldiging lachje rent hij met twee treden tegelijk weer naar boven, terug naar het universitaire verjaardagspartijtje in de feestzaal van het Oud-Gouvernement.

Het is een flinke oorkonde, gevat in een bruin houten lijst en achter glas. Eenmaal op de begane grond vraagt hij zich af hoe hij dat ding in godsnaam mee moet nemen in het vliegtuig terug naar Londen. Over de bijbehorende twintigduizend gulden, het meer substantiële deel van de prijs die genoemd is naar de Maastrichtse Nobel-prijswinnaar Peter Debije en gefinancierd wordt door de Edmond Hustinxstichting, hoeft hij zich geen zorgen te maken. Die zal wel veilig overgemaakt worden op zijn bankrekening. Dat hij blij is met het eerbetoon staat buiten kijf. De laudatio in de St. Janskerk was nog niet afgelopen of de zevenendertigjarige Hardy was al drie keer opgewipt om de paar stappen naar het podium te zetten. Telkens te vroeg, zodat hij steeds weer half neerzeeg. En toen rector Cohen hem de oorkonde eindelijk aanreikte, rukte hij haar bijkans uit zijn handen.

Als Hardy met dezelfde ongeduldige gretigheid zijn wetenschappelijk onderzoek verricht is het geen wonder dat hij er succes mee heeft. De prijs kreeg hij voor zijn ontdekking op het terrein van de oorzaken van de ziekte van Alzheimer, die dementie veroorzaakt.

Hardy: "Als je kijkt naar de hersens van Alzheimerpatiënten, (en 20% van de mensen boven de 75 jaar lijdt aan de ziekte), dan zie je overal stukjes littekenweefsel, 'plaques' noemen we die, van wel een tiende millimeter. Ook in de zenuwcellen tref je die aan. Wat we niet kenden, waren de oorzaken."

Toen uit gegevens bleek dat de ziekte in een enkele familie al generaties lang voorkwam, was dat een indicatie dat ze wellicht erfelijk kon zijn. Hardy en zijn biochemische vakgroep in de Londense St. Mary's Hospital Medical School adverteerden vervolgens in het blad van de Alzheimer Disease Society, dat gelezen wordt door mensen die op een of andere manier (familie, verpleging) met de ziekte te maken hebben. Het leverde uiteindelijk in totaal drie Britse- en één Amerikaanse familie op bij wie de ziekte kennelijk werd overgeërfd. Onderzoekers in Japan vonden er daar ook nog eens vier, en tamelijk recent werd door Antwerpse wetenschappers een Vlaamse familie geïdentificeerd die de ziekte in een zeer zware vorm bleek te kennen. Hardy: "Gemiddeld worden de eerste symptomen rond het vijftienvijftigste levensjaar zichtbaar, maar in die familie zijn er dertigers die het al krijgen. Die halen de veertig dus niet."

Negen Alzheimerfamilies over de hele wereld waarbij de ziekte erfelijk is, en voorzover onderzocht toonden ze allemaal hetzelfde patroon. Hardy zocht naar de erfelijke factor die de boosdoener kon zijn, en stuitte op een gen dat het 'gedrag' van het zogeheten amyloid eiwit stuurt. Het is een eiwit dat in de 'plaques' is aangekomen en dat zich bij deze patiënten ophoopt; niet, zoals bij normale mensen, afbreekt. In de mutatie van dat bewuste gen ligt volgens hem het probleem.

"Iedereen is het er wel over eens dat die ophoping van amyloid een rol speelt bij Alzheimer", zegt Hardy, "maar niet iedereen gelooft dat het een oorzaak is. Swaab bijvoorbeeld (van het Herseninstituut, tevens voorzitter van de jury van de Debije-prijs; red.) denkt eerder dat het een gevolg

is, dat er andere factoren zijn die de ziekte veroorzaken en dan die ophoping van amyloid teweegbrengen. Ik weet het ook nog niet zeker, het is een hypothese, maar mijn idee is simpeler dan dat van Swaab en daarom waarschijnlijk beter. Biologie is simpel, daar ben ik van overtuigd."

Niet dat het hier om de enige oorzaak zou gaan, zo simpel is de biologie nu ook weer niet, vervolgt Hardy. Er zijn andere niet erfelijke oorzaken voor het teveel aan het amyloid eiwit waarop men de laatste tijd een beetje zicht krijgt. (Hardy: "Echt serieus wordt het onderzoek naar deze ziekte pas ongeveer vijftien jaar bedreven. Je zou verbaasd zijn als je wist hoe weinig we weten.") Een daarvan is hoofdletsel: bokers hebben vaak een vorm van Alzheimer. Hardy: "Je kunt het vergelijken met hartziekten. In sommige families zijn die erfelijk, daar kan men cholesterol niet afbreken. Maar bij anderen is het een kwestie van dieet, waardoor ze teveel cholesterol binnen krijgen. Er zijn dus twee soorten oorzaken, de genetische en andere, in dit geval samenhangend met het dieet. Bij Alzheimer is dat net zo. Dat amyloid niet wordt afgebroken kan erfelijk zijn, maar ook door andere factoren bepaald worden."

Het zoeken is dus nu naar een middel om die ophoping van het eiwit tegen te gaan. Tot voor kort was het moeilijk om eventuele medicijnen te testen, maar vorige maand is het in de VS gelukt om een muis te voorzien van de genetische fout waardoor amyloid niet afgebroken wordt. De muis kreeg Alzheimer. Zoiets wordt in wetenschappelijke kringen toegejuicht, want het betekent dat er een testprogramma opgezet kan worden. Met mensen kan dat niet. En dat kan er op termijn weer toe leiden dat er eindelijk geneesmiddelen worden ontwikkeld die echt werken.

Hardy: "Op dit moment geven dokters wel pillen aan patiënten, maar die doen niet veel. Ze genezen niet, ze stoppen het proces niet eens. Eigenlijk doen ze niets, daar komt het op neer. Maar mensen willen een middelje, en dan voelen ze zich al beter. Ook psychotherapeutische methoden helpen niet. Mensen actief houden? Nou ja, natuurlijk is het leuker om in een interessante omgeving te verkeren die prikkels levert. Men voelt zich dan beter dan in een vervelend bed in een vervelende kamer waar niets gebeurt. Maar je gaat er even onherroepelijk aan dood."

Ofschoon hij er min of meer bij toeval is ingerold heeft het onderwerp hem in de loop der jaren wel te pakken gekregen. Natuurlijk kun je zeggen dat het hier een oude-mensenziekte betreft en dat je toch ergens aan dood moet gaan, maar deze manier behoort dan wel tot de verschrikkelijkste, zegt Hardy.

Hij komt er nu ook concreet mee in aanraking, vanwege de 'Alzheimer-families' die hij bestudeert. "Dat contact is heel belangrijk voor me. Die families zijn zeer geïnteresseerd in wat je doet, en ze zijn blij met de belangstelling die zij ondervinden. Dat doet me iets ja, het geeft me wel een kick. Vergeet niet, ik ben natuurlijk geen arts. Voor een biochemicus is het niet gewoon om uit zijn lab te komen. En bacteriën zeggen nooit dankjewel."

Maar mensen dus wel, en een van hen is de directeur van het Amsterdamse Herseninstituut prof. Dick Swaab. Als voorzitter van de jury memoreerde hij dankbaar een andere vinding van John Hardy, het bevriezen van hersens volgens een speciale techniek. Wat was dat nu precies?

Hardy: "Tja, dat heeft niets met Alzheimer te maken, het is iets wat ik toevallig ontdekte toen ik nog student was, rond 1979. Het is wel een beetje een Frankenstein-verhaal. Voor biochemisch hersenonderzoek had je altijd verse weefsels nodig, en dan nog van mensen die snel gestorven zijn. Van iemand die langzaam sterft zijn de hersenen na de dood ook echt dood, daarin gebeurt niets mee. Maar van iemand die een hartaanval heeft gehad gaan sommige biochemische processen in de hersenen nog wel 24 uur door. Het probleem was om die hersenen te bewaren. Men poogde dat te doen door ze te bevriezen, en wel zo snel mogelijk, in vloeibare stikstof bijvoorbeeld. Maar naderhand bleek bij ontdooiing dan toch dat er geen activiteit meer was. Ik heb toen wat zitten experimenteren en kwam er uiteindelijk achter dat je die hersenen juist langzaam moet bevriezen, in een uur of vier. Gewoon in een suikeroplossing, of een zoutoplossing, dat gaat ook. Je kunt het in je eigen keuken doen, in een normale vriezer. Op die manier kun je hersenen conserveren in de staat waarin ze meteen na de dood verkeerden.

Hoe het werkt snap ik eerlijk gezegd niet, maar dat het werkt is zeker. Ook Swaab heeft deze techniek overgenomen, dat vind ik heel leuk. Ach, een groot deel van de wetenschap is een kwestie van geluk hebben. Het is lang niet zo rationeel als velen denken."

Hardy's vinding heeft ook nog tot andere dan strikt wetenschappelijke toepassingen geleid. "In Amerika doen ze iets soortgelijks bij mensen die zich in laten vriezen. Je

weet wel, van die types die aan een ziekte lijden die op dit moment nog ongeneeslijk is. Ze laten zich invriezen, en hopen dan weer tot leven gewekt te worden als er een remedie is. Dat invriezen doen ze tegenwoordig langzaam, door een bepaalde oplossing in de aderen te spuiten. Een variant van mijn methode. Echt, dat gebeurt daar, vooral in Californië." Hardy buldert het uit: "Het is pure flauwekul. Ze gaan gewoon dood. Maar ja, die mensen zijn rijk, stom en Amerikaans."

Op de valreep moet hem nog wat van het hart. Hij heeft het al even genoemd tijdens zijn dankwoord bij de prijsuitreiking, en het zit hem hoog genoeg om er op terug te komen. In de kerk verontschuldigde hij zich voor het stuitende gedrag van de Britse politici, "met of zonder handtas" met betrekking tot Europa. De Eurotop begin december in ditzelfde Maastricht had weer eens aangetoond dat die "appalling politicians" denken dat Europa ophoudt bij Calais. Hij oogste er een hartelijk instemmend applaus mee.

Hardy maakt zich er echt kwaad over: "Straks is er dus een monetaire unie, zonder Groot-Brittannië, en dan gaan ze natuurlijk twee jaar later bedelen of ze toch mee mogen doen. Het is gewoon zielig. Wegens Thatcher schaamde ik me dat ik een Engelsman was. Die was lawaaiiger en stom. Met John Major is het niet erg verbeterd, die is rustig maar even stom. Zo groot is het verschil dus niet. De hele houding van het Verenigd Koninkrijk is verkeerd. Neem nu zoiets als wat jullie rector hier zei, daarstraks in de kerk: dat men bezig is met een European Law School in Maastricht. Een hartstikke goed idee. Maar denk je dat er in Engeland ook maar iemand is die er op zou komen? Vergeet het maar. Dat kan daar niet."

John Hardy: "Het is gewoon zielig. Wegens Thatcher schaamde ik me dat ik een Engelsman was. Die was lawaaiiger en stom. Met John Major is het niet erg verbeterd, die is rustig maar even stom." (Foto Nelis Tutkey)

Wammes Bos

Bibliothecaris van het eerste uur treedt voor de tweede keer vervroegd uit

"Ik heb niet zo'n krachtig zendingsbewustzijn"

Hij gaat nooit over een nacht ijs, en valt zeker niet onder de categorie snelle beslissers. De vertrekkende bibliothecaris van de Rijksuniversiteit Limburg, dr. Joop van Dijk (60), is eerder een man die alle voors en tegens hoort, ze in zijn bovenkamer opslaat, om vervolgens na een kortere of langere bezinningsperiode een besluit te nemen. Echter nooit op een autoritaire manier. Hij gaat altijd tot het uiterste om consensus te bereiken en conflicten te vermijden. Dat is misschien ook de reden waarom iedereen hem aardig vindt en sommigen achteraf verzuchten dat bepaalde beslissingen toch wel erg lang op zich lieten wachten.

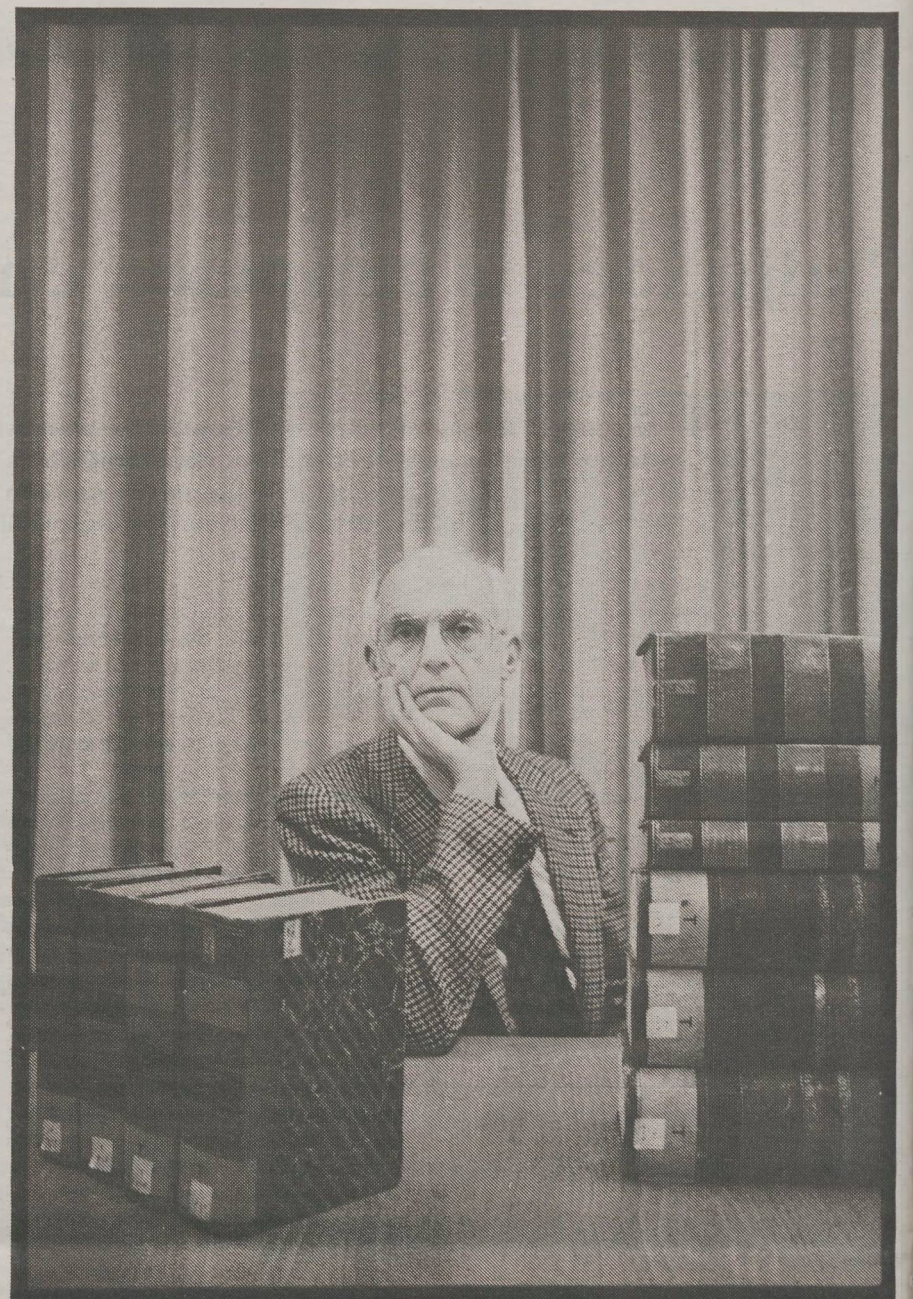
Joop van Dijk is een man van het allereerste uur. In april 1974 zakte hij af naar Maastricht om samen met mensen als Niessen en Gregoire de Rijksuniversiteit Limburg "op poten te zetten". Van Dijk, afkomstig van de universiteitsbibliotheek (UB) van Leiden, was aangetrokken om de jongste loot van de Nederlandse universitaire wereld van een wetenschappelijke bibliotheek te voorzien. "Er was nog helemaal niks," herinnert de bibliothecaris zich met een glimlach. "Er waren geen boeken, geen tijdschriften, geen medewerkers. Alleen de Jezuïetencollectie, maar die moest nog helemaal ontsloten worden." Het zou nog jaren duren voordat daar een begin mee werd gemaakt. Niet dat Van Dijk, van huis uit toch theoloog, geen belangstelling had voor de tweehonderdduizend merendeels theologische en filosofische boeken. Integendeel, maar het benodigde geld ontbrak en alle energie ging in de begintijd naar de opbouw van een medische en later de juridische en economische bibliotheek.

Bovendien stond het hele bibliotheekwezen grote veranderingen te wachten. Een "kolossale automatisering" kwam er aan. "We hadden in Leiden altijd gewerkt met kaartjes en grote batterijen catalogusfiches. Toen men eind jaren zestig begon over de automatisering en computers had dat bijna iets visionairs." Maar ondanks deze verwondering hield de Limburgse bibliothecaris in de jaren zeventig tijdens de PICA-vergaderingen (het landelijk Project voor Geïntegreerde Catalogus Automatisering) zijn collega's uit het land voor dat de geautomatiseerde bibliotheek de toekomst had, vertelt de Nijmeegse bibliothecaris en voorzitter van het PICA, mr. G. Pijnenborg. Titelbeschrijvingen worden mede door de inspanningen van Van Dijk sinds 1979 niet meer door iedere bibliotheek apart gemaakt. Degene die het boek het eerst aanschaf beschrijft het volgens de regels die daarvoor staan, de computer zorgt er voor dat de anderen dat kunnen overnemen. De automatisering van zijn eigen UB heeft Van Dijk grotendeels aan John Gilbert (adjunct-, later onderbibliothecaris, nu zijn opvolger) overgelaten. "Ik heb de toepassingsmogelijkheden van de automatisering niet met de paplepel ingegoten gekregen," legt hij uit. "Logisch dat je dan voor een deel drijft op kennis van anderen. Ik heb mijn geringere kennis echter nooit als een gemis ervaren, want ik bleef in staat om de UB op een behoorlijke manier te leiden."

Vriendelijk

Op de vraag wie Joop van Dijk is, blijft het even stil. "Moeilijk," zegt Toon Mommers, magazijnbeheerder van alle collecties van de universiteitsbibliotheek (UB). Even krabt hij op zijn hoofd en verontschuldigt zich dan omdat hem niet direct een goede karakterisering te binnen schiet. "Tja, je komt hem weinig tegen, hè? Misschien twee, drie keer in het jaar voor een babbeltje? Meer niet." Als na een kort oogcontact met zijn collega duidelijk wordt dat hij voorlopig geen hulp uit die hoek hoeft te verwachten, komt Mommers tot een uitspraak: "Joop is een aardige en vriendelijke man die nooit een woord verkeerd zegt." De strekking van deze uitspraak zal in allerlei variaties door andere ondervraagden binnen en buiten de RL herhaald worden. Het is duidelijk. De vertrekkende bibliothecaris wordt op de eerste plaats aardig, aimabel en vriendelijk gevonden. Sommigen noemen hem zelfs "bijna te vriendelijk". Hij zal nooit met de vuist op tafel slaan en zijn zin doordrukken. Het hoofd van de Limburgse universiteitsbibliotheek neemt namelijk graag beslissingen waarin iedereen zich kan vinden. Prachtig die inspraak, geeft de directiesecretaris van de UB, Nico Cobben toe. Maar soms ging het te ver en stond Van Dijks aimabele en democratische opstelling een daadkrachtig optreden in de weg. Zo werden de discussies, bijvoorbeeld over de reorganisatie, eindeloos doorgekauwd en duurde het vaak maanden of soms zelfs meer dan een jaar voor de knoop werd doorgehakt. Knikkend en glimlachend hoort Van Dijk die opinies aan. Hij herkent er wel iets in. Misschien zijn beslissingen soms wat te lang uitgesteld. "Maar wat schiet je op met autoritair optreden? Een

Joop van Dijk: "Ik vraag me trouwens af of dat gelobby zoveel oplevert. Volgens mij is het fictie dat er tijdens borrels en op de wandelingen zoveel wordt besloten." (foto Nelis Tutkey)

organisatie drijft niet op één persoon, maar op de hele groep. Mensen moeten mee kunnen gaan met de besluiten. Daarom ga ik tot het uiterste om consensus te bereiken, al is het mij natuurlijk ook duidelijk dat de UB een doelgerichte organisatie is en geen discussieclub."

Priester

"Kun je mij vooraf de belangrijkste vragen toespelen," vraagt Van Dijk twee dagen voor het interview. Later blijkt waarom. "Ik ben wat secundair van aard. Ik vind het niet prettig om in een situatie te komen waar ik direct moet zeggen wat ik vind. Ik heb graag wat tijd voor reflectie, anders voel ik me ongelukkig. Bovendien komt er dan meer uit." Een keurig met de hand beschreven stapeltje papier ligt dan ook klaar op de tafel wanneer het gesprek begint. Herhaaldelijk zal hij zijn aantekeningen raadplegen en een blad terzijde leggen wanneer het geschrevene aan de orde is gekomen. De twaalfjarige Joop van Dijk leek voor een heel andere carrière in de wieg gelegd. Hij zou priester worden, en net als zijn heeroom kiezen voor de dominicanen. Een oude orde die zich vooral richtte op wetenschap en studie.

In 1944 liet hij zijn ouders en tien broers en zussen in Helmond achter en vertrok naar het klein seminarie in Nijmegen. Een leuke tijd, vindt hij achteraf, maar in hoeverre weet een kind van twaalf eigenlijk waarvoor het kiest? Naarmate het einde van zijn gymnasiumtijd naderde en daarmee de keuze voor het noviciaat dichterbij kwam, twijfelde de jonge Van Dijk aan zijn roeping. "Het klinkt dramatisch, maar ik heb er steeds mee geworsteld." Uiteindelijk koos hij toch voor het witte habijt en een jaar later deed de huidige bibliothecaris de gelofte voor drie jaar. De twijfel was echter niet verdwenen. Hij kwam weer in volle hevigheid boven drijven toen het laatste "beslismoment" was aangebroken. Liet hij zich tot priester wijden, ja of nee? Uiteindelijk zei hij ja. Wat precies de doorslag gaf weet hij niet, maar blijkbaar was de twijfel aan het geloof in God niet groot genoeg om er uit te stappen.

In opdracht van zijn overste begon de priester aan een proefschrift over een moraaltheologisch thema. Hij onderzocht hoe waarden, normen, geboden en verboden theologisch verantwoord konden worden. "Dit onderzoek heeft veel voor me betekend. Ik kreeg antwoord, maar dat was wel negatief. Alle twijfels die al jaren in de lucht hingen, niet alleen bij mij, maar overal in de jaren zestig, kwamen tot een verzadigingspunt. Ik liep namelijk vast, ik zag geen enkele mogelijkheid om de waarden en normen op een theologische basis te verantwoorden. Toen kon ik de blijde boodschap niet meer verkondigen zonder mijn integriteit te verliezen."

De geestelijke Van Dijk was al weer gewoon Joop van Dijk toen zijn oog in 1967 op een advertentie viel van de UB van de Rijksuniversiteit Leiden. Er werd een beheerder voor de studieaal theologie gezocht. Dat leek hem wel wat. Hij moest per slot van

rekening "toch iets hebben" en ook al was het werk in de bibliotheek niet direct wetenschappelijk van karakter, het was in ieder geval werk in een milieu dat gericht is op onderwijs en wetenschap. Bovendien hield en houdt hij nog van de bibliotheek. "Het is een inspirerende omgeving. Een leuke plaats om te zijn."

Snelle manager

Hij houdt van boeken en heeft er heel veel gelezen. Tenminste als we de mensen moeten geloven die hem van nabij kennen. Zelf laat de bibliothecaris daarover niets los. "Joop is heel bescheiden," vertelt drs. J. Bedaux, een van zijn vroegere medewerkers. "Hij zal nooit tentoonstellen wat hij weet."

Van Dijk is een wetenschapper, een geleerde, soms zelfs een verstrooide professor, klinkt het van allerlei kanten. In ieder geval blijkt hij alles behalve een flitsende manager met stropdas en aktentas te zijn. Maar dat was ook nooit zijn bedoeling, grinnikt hij. "Dat ligt niet in mijn aard." Van het politieke spel dat toch ook binnen een universiteit veelvuldig wordt gespeeld, moet hij niets hebben. "Ik heb daar nooit zoveel zin in," zegt hij met een vies gezicht. "Ik vraag me trouwens af of dat gelobby zoveel oplevert. Volgens mij is het fictie dat er tijdens borrels en op de wandelingen zoveel wordt besloten. Het is misschien naïef, maar ik denk dat kwaliteit zichzelf beloont. Je moet gewoon zorgen dat je je zaken goed voor elkaar hebt." Hij bewandelt de formele weg. Bedachtzaam, weloverwogen en heel bezonnen. En als dat betekent dat bepaalde beslissingen van bijvoorbeeld het college van bestuur of de minister wat langer op zich laten wachten, neemt hij dat op de koop toe.

Joop van Dijk is dus meer het type van een 'oude bibliothecaris', al merkt hij wel op dat hij absoluut niet met de knieën op zijn boeken zit. Verre van dat. "Je hebt als taak zoveel kennis en informatie te vergaren dat je klanten geen drie weken hoeven te wachten op een bepaald boek of artikel. Je moet er voor zorgen dat een intellectueel proces niet wordt stopgezet."

Stempel

Hij is de bibliothecaris van het allereerste uur en heeft de universiteitsbibliotheek onder zijn leiding zien groeien. Een duidelijk, persoonlijk stempel heeft hij de afgelopen zeventien jaar niet op de UB gedrukt, maar daar zit hij absoluut niet mee. "Ik houd er niet van om iemand mijn mening op te dringen, ik heb niet zo'n krachtig zendingsbewustzijn." De nieuwe ontwikkelingen binnen de UB zijn door initiatieven van onderop gekomen. Joop van Dijk heeft hiervoor de ruimte geschapen. "Mijn rol was eerder om plannen en ideeën op elkaar af te stemmen. Ik had niet de behoefte alles zelf te bedenken."

Riki Janssen

Old-Rugbeian ontwikkelde teamgeest op Public School

Onder John Gilbert moet UB zelfbewuster worden

Hij is fan van Eric Clapton en Bob Dylan, en noemt zichzelf geen groot boekenliefhebber. Het begin van zijn carrière lag in de wereld van de soepen en de zepen, bij Unilever. Toch is John Duncan Gilbert sinds 1 januari de facto, en per 1 april ook formeel de hoogste man in de universiteitsbibliotheek. Op de vraag wat hem nog verbindt met het oude imago van de erudiete en uiteraard bibliothele bibliothecaris antwoordt hij lachend: "Niets." En dat is maar goed ook, vervolgt hij dan, want met dat soort mensen redt een moderne UB het niet meer.

Een openbare sollicitatieprocedure met advertenties in de krant is er niet geweest. Dat hoefde ook niet, want dat onderbibliothecaris John Gilbert een stapje hoger zou klimmen na het vertrek van bibliothecaris Joop van Dijk lag voor de hand. Binnen de muren van de universiteit bepaalde hij al langer het beeld van de UB, zodanig zelfs dat menig facultair medewerker niet eens wist dat Gilbert nog iemand boven zich had. In kringen van bestuurders, zowel in de faculteiten als de diensten, en zeker ook bij het college van bestuur, heeft men een tamelijk hoge pet van hem op. Bij de bibliotheek zelf was al helemaal niemand verbaasd over zijn benoeming. Men had het pas opmerkelijk gevonden als iemand anders de betrekking had gekregen. Niet dat er niets op hem aan te merken zou zijn. Wie even doorvraagt hoort verwijten over zijn eigengereidheid, en over de steken die hij als manager laat vallen. Hij loopt wel eens te hard, is zijn organisatie soms te ver vooruit. Maar die opinies veranderen niets aan het krediet dat hij van de meesten krijgt nu hij dan eindelijk echt de hoogste baas wordt.

Een comfortabeler uitgangspositie kan de man die in 1944 in de Midlands werd geboren, zich nauwelijks wensen. Inderdaad, een Brit, in weerwil van de aanspreekwijze die in het francofiele Maastricht vaak wordt gebezigd: Zjon Zjijelbër. En hoe vlekkeloos zijn taalbeheersing na ruim vijftientig Nederlandse jaren ook is, zijn dictie verraadt nog altijd zijn achtergrond. Dat was (tv-series kunnen wel eens nuttig zijn om het milieu van herkomst te schetsen) geen Coronationstreet, maar zeker ook geen Brideshead Revisited. Een net middenklasse gezin in een klein Engels industriestadje, Rugby, niet ver van Coventry, en dat weer onder de rook van Birmingham. En niet toevallig getooid met dezelfde naam als de sport met die merkwaardige ovalen bal, want het 'rugby-football', zoals Gilbert het noemt, is er uitgevonden.

Hij had het geluk dat Rugby School, een fameuze 'public school' die in het rijtje van Eton thuishoort, altijd een aantal beurzen reserveerde voor jongens uit de streek die via een toelatingsexamen toe mochten treden tot dit onderwijswalhalla voor de (niet zelden adellijke) rijken. Inmiddels is dat laatste iets minder geworden, maar als er destijds een open dag voor de ouders was zoefde er toch menige Rolls Royce en Bentley de oprijlaan op. Het was een buitenkans om op deze, ooit door een welgestelde handelsman gestichte, privé jongensschool terecht te komen. Niet alleen vanwege het meer dan uitstekende onderwijs. Gilbert: "Het hoofddoel was natuurlijk om je klaar te stomen voor het toelatingsexamen van de universiteiten, maar daarnaast was er ontzettend veel aandacht voor andere dingen. Er werd veel aan cultuur gedaan, muziek bijvoorbeeld; ze hadden daar tien muziekleraren op zo'n zevenhonderd jongens. Men organiseerde zangcompetities tussen de afdelingen, elk jaar speelde je mee in een toneelstuk. En sport natuurlijk. Eigen tennis- en squashbanen, cricketvelden, van alles."

Anders dan de meesten was Gilbert als 'stadsjongen' niet intern, maar hij bleef wel altijd zo lang mogelijk hangen voor hij tegen de avond weer naar huis ging. Rugby School kende die ogenschijnlijk tegenstrijdige maar in zijn uitwerking zeer gelukkige pedagogische combinatie waar het betere Britse onderwijs het patent op lijkt te hebben: veel aandacht voor het individu, gepaard aan een sterke nadruk op teamgeest. En dat laatste is dan ook vooral wat hij er van meegenomen heeft, vindt Gilbert. De teamgeest ging over. "Bij ons in de groep zat een jongen die nagenoeg blind was. Maar hij was fors gebouwd, en als zodanig prima geschikt om rugby te spelen. Normaal zou dat natuurlijk niet kunnen, maar hij deed gewoon mee." Een blok aan het been was hij niet, integendeel. "Wij zetten hem altijd voorin bij de 'scrum', als je op een knuitje om de bal vecht. We moesten hem dan in de goede richting duwen omdat hij niets zag, maar door zijn enorme kracht hadden we een hoop profijt van hem."

Van het ene elite-instituut ("Ik wist het toen niet, maar in mijn tijd liep ook Salman Rushdie op Rugby School rond") naar het andere. Trinity College in Cambridge ontving een paar honderd jaar na Isaac Newton de achttienjarige John Duncan Gilbert in zijn gelederen. Ook daar ging weer een toelatingsexamen aan vooraf. Hij studeerde er natuurwetenschappen, hoofdzakelijk natuurkunde, wat jammer was "want in die vakken was het hard studeren. Ik heb dus niet alles uit Cambridge kunnen halen wat er in zat, daar was geen tijd voor. De studie duurde immers maar drie jaar."

Veel evenementen heeft hij om die reden gemist. Voorstellingen van het studentencabaret, waar mensen als John Cleese en Dudley Moore zich in hoog tempo een flinke reputatie verwierven. Hij is er hooguit twee keer geweest, zegt hij met spijt. Of de beroemde

debatten in de Union, waar ook eerste ministers kwamen praten. Gilbert was er zelden bij.

Voor de sport maakte hij een uitzondering, die liet hij zich niet ontnemen. In zijn laatste jaar viel hem zelfs de onuitsprekelijke eer te beurt om in het hockeyteam van Cambridge tegen Oxford te mogen uitkomen. Wie hem nu soms nog ziet spelen in een gelegenheidsteam van Limburgse cracks, of hem het eerste herenteam van de Meerssense hockeyvereniging ziet trainen, kan zich de reden daarvan wel voorstellen. Hij geeft slimme passjes, is fanatiek en moeilijk te passeren.

Dat hij tijdens zomercursussen Russisch had geleerd, heeft zeker geholpen om bij Unilever Research in Bedford binnen te komen, vertelt Gilbert. Hij sprak die taal een beetje, maar kon (en kan) het moeiteloos vertalen. Voor Unilever was dat handig, want de Russen waren in verband met hun avonturen in de ruimte zeer productief op het terrein van de geavanceerde levensmiddelen-technologie. Gilbert, die weinig voelde voor het concrete researchwerk, werd er 'information scientist'. Hij runde de bibliotheek van dit duizendkoppige laboratorium en deed literatuuronderzoek. Promoveren wilde hij niet, wel haalde hij zijn Masters-titel.

Vanwege zijn vrijgezellenstatus -hij was tenslotte pas tweeëntwintig- was hij meer dan anderen in de markt voor een buitenlands avontuur, en dus zei hij ja op de vraag van Unilever of hij bij een soortgelijk lab in het Nederlandse Duiven, bij Arnhem, de 'informatiepoot' wilde versterken. Men zocht een technisch rapporteur, liefst engelstalig, en iemand die in staat was publikaties van onderzoekers te redigeren voor ze aan de wetenschappelijke buitenwereld werden prijsgegeven. Hij werd er hoofd van de redactie, later hoofd van de totale informatie-afdeling. En vrijgezel bleef hij niet lang.

Wellicht heeft de concernleiding later nog spijt gekregen van Gilberts aanstelling in Duiven. In de loop van de steeds magerder jaren zeventig kwam men erachter dat het lab in Duiven weliswaar succesvol doch tevens iets te begroetelijk was en maar beter kon opgaan in dat van Vlaardingen. Gilbert was inmiddels voorzitter van de ondernemingsraad en verzette zich met hand en tand tegen het onzalige plan. Dat hij daarbij de pers inschakelde werd hem niet in dank afgenomen. Als gewoonlijk in die tijd was de strijd heftig maar vergeefs. Gilbert verliet Unilever, na vijftien jaar: "Ik had meegekund naar Vlaardingen, maar wilde dat liever niet. Mijn gezin voelde trouwens niets voor de Randstad, en ik ook niet." De vacature bij de universiteitsbibliotheek van de RL, hoofd van de afdeling wetenschappelijke informatie en -documentatie (WID), leek hem wel wat. Het gevoelen bleek wederzijds.

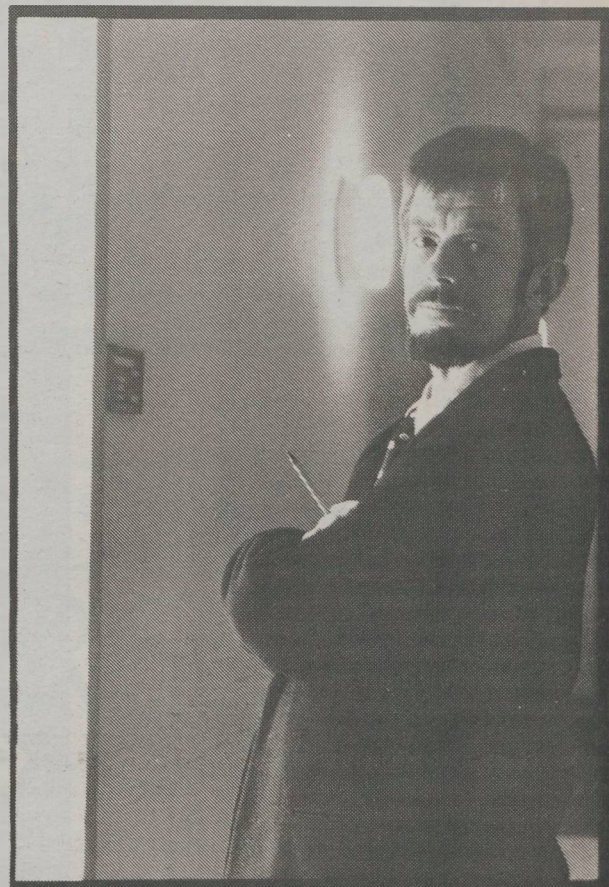
"WID moest tot een afdeling gesmeed worden, het hing als los zand aan elkaar. Ik merkte wel dat er enige vijandigheid was; een enkeling had zelf mijn baan gewild."

Lang duurde dat niet. Zoals de gehele RL mocht ook de UB expanderen, en binnen een paar jaar gaf Gilbert leiding aan een bijna volledig nieuwe afdeling. De oude garde was grotendeels vertrokken, verse academici waren binnengehaald.

Zijn streven was er vooral op gericht het hobbyisme uit te bannen, vertelt Gilbert, en dat is wel gelukt. "Ik heb er druk achter gezet, heb gepoogd om de mensen meer in termen van kosten en baten te laten denken."

Die houding heeft hij volgehouden, ook toen hij achtereenvolgens deeltijd adjunct-bibliothecaris en volledig onderbibliothecaris werd. Dat hij minder binding met de sfeer van universitaire dan met die van bedrijfsbibliotheken had, bleek wonderwel te passen in de ontwikkelingen. Een 'mooie collectie' op de plank mag leuk zijn, in het bedrijfsleven telt eerder dat je aanschaft wat je nodig hebt en dat je voor de rest moet zorgen dat je toegang hebt tot andere bestanden en media. Alleen al omdat het onmogelijk en veel te duur is om alles in huis te halen. Het is volgens velen Gilberts grootste verdienste dat hij de UB in hoog tempo het automatiseringstijdperk heeft binnengeloofd, waardoor datgene wat niet in eigen bezit is, snel via landelijke en sinds kort ook regionale netwerken is op te sporen. Dat laatste rekent ook hij zelf tot een van zijn jongste wapenfeiten: een geautomatiseerd bibliothecair samenwerkingsverband van bijna het gehele Limburgse HBO met de UB en wat afzonderlijke instellingen als de Maastrichtse stadsbibliotheek.

Geheel onomstreden is zijn activiteit hierin niet. Binnen de UB heerst hier en daar scepsis over het nut van deze operatie voor de UB zelf. Vooral de andere partners zouden van het project, dat als

John Gilbert: "Ik ben zelf ook verantwoordelijk voor de cultuur van lief-zijn-voor-elkaar." (foto Nelis Tutkey)

Gilberts hobby wordt gezien, profiteren. Gilbert geeft toe dat het nut voor zijn eigen winkel gering is, maar gelooft heilig in de uitstraling ervan. Landelijk gezien ligt Limburg hiermee voorop, men loopt vast vooruit op een eventuele hechtere band tussen HBO en WO, en bovendien is het een uitstekende leerschool geweest voor een volgende stap in zijn plannen: de bibliothecaire samenwerking in de Euregio. Dat er uit de contacten met Aken en Luik tot op heden nog niet zo heel veel moois is gegroeid zal hij niet ontkennen. Het probleem is dat de Maastrichtse UB verder is dan de anderen: in Luik is er een start gemaakt, maar in Aken moet men nog beginnen met de bibliotheekautomatisering. De beoogde systeemkoppeling heeft dus nog wel wat voeten in de aarde. Alleen met het universitair centrum in het Belgische Diepenbeek valt nu al zaken te doen. De UB daar is geautomatiseerd, en bovendien aan die van Antwerpen gekoppeld, zodat ook daarmee een connectie kan ontstaan. Gilbert heeft een project bedacht dat gericht is op de koppeling van al die systemen. Van de EG wordt een subsidie van een half miljoen ecu's verwacht. Het uiteindelijke doel: de mogelijkheid om via de computer bij elkaar in de catalogus te kijken en materiaal op te vragen, liefst vanaf de werkplek.

Het zijn een paar voorbeeldjes van het soort activiteiten waar John Gilbert veel energie in steekt. Een meer naar buiten gerichte mentaliteit, daar hecht hij aan. Een dagje zelfanalyse van een aantal UB-medewerkers vorig jaar zomer bevestigde echter wat velen al eerder vonden: de UB was te veel in zichzelf gekeerd, op bestuurlijk niveau was er een gebrek aan besluitvaardigheid, de cultuur van 'lief-zijn-voor-elkaar' overheerste. "Daar ben ik zelf voor een deel ook verantwoordelijk voor", erkent Gilbert, maar wat hem betreft is dat nu wel afgelopen. De houding van de UB moet klantgericht worden, maar ook zelfbewuster. Men heeft zich in het verleden teveel in de hoek laten zetten, ook door opeenvolgende portefeuillehouders (rectoren) in het college van bestuur. Bij de nieuwe rector ontwaart hij meer begrip voor de bijzondere positie van de UB: "Wij zitten dichterbij de meeste andere diensten tegen het onderzoek en onderwijs aan", verklaart hij.

Of en hoe de organisatie de nieuwe krachtdadigheid gaat verwerken is nog niet geheel duidelijk. Gilbert beseft dat hij wat oude gewoontes af zal moeten leren. De neiging om alles zelf te willen doen bijvoorbeeld. Verder moet de interne bedrijfsvoering nodig in de revisie, het praktische traject van overleg en besluitvorming tot uitvoering. Op dat vlak worden hem echter geen grote gaven toegeschreven. Gilbert beseft dat wel, maar maakt er geen punt van: alle kwaliteit is in huis, als het niet bij hem is, dan wel bij zijn staf.

Een mens hoeft niet alles te kunnen.

Wammes Bos

Dus u denkt dat u op hoog niveau kunt opereren bij PTT Nederland?

Koninklijke PTT Nederland NV

zoekt bijna of net afgestudeerde academici in bijvoorbeeld accountancy, bedrijfseconomie, bedrijfskunde, econometrie, elektrotechniek, informatica, technische natuurkunde en rechten.

Geén dames en heren die van plan zijn om rustig naar het

pensioen toe te schuifelen. Maar mensen, die een goed verstand koppelen aan een krachtige, resultaatgerichte aanpak.

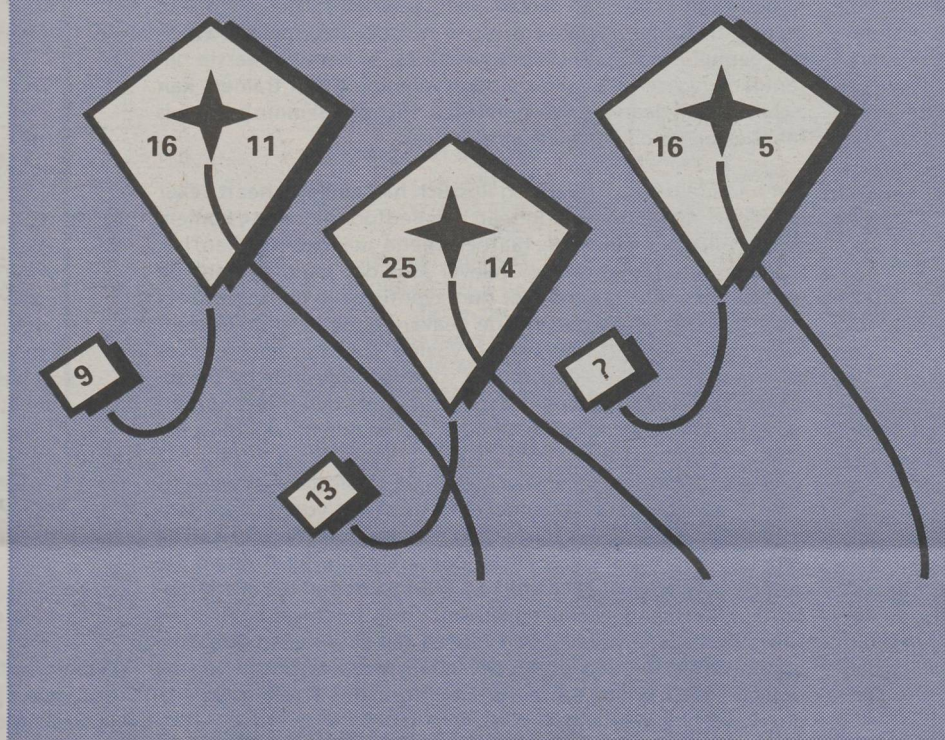
Met een besmettelijk enthousiasme en een aangeboren weerzin tegen een zinsnede als 'laat maar morgen is er weer een dag'.

Als u vindt dat wij nogal hoge eisen stellen, heeft u gelijk. Want we willen namelijk absoluut zeker zijn van de kwaliteiten van onze medewerkers en medewerkers. Binnen alle geledingen, op alle niveaus en in alle disciplines. Dus ook van onze nieuwe generatie generalisten en specialisten.

PTT is 's lands grootste transporteur van informatie. En dat willen wij graag blijven.

Dat betekent alert reageren, investeren - in techniek en mensen - en vooruit lopen op ontwikkelingen.

Vul het ontbrekende getal in.

Maar nogmaals, we willen zeker zijn van onze zaak.

Daarom is de selectieprocedure even gevarieerd als zwaar. Als u bovenstaand vraagstuk snel heeft weten op te lossen, is dat een pré, maar onze psychologische test heeft veel meer om het lijf. Als u na het eerste gesprek het gevoel

heeft 'binnen' te zijn, krijgt u het wellicht moeilijk in de daarop volgende gespreksronden.

En als u eenmaal bent aangenomen, zult u moeten passen in de mobiliteit en flexibiliteit van PTT Nederland. Denkt u na deze welgemeende waarschuwingen nog steeds te passen in ons profiel, dan is uw gemotiveerde sollicitatiebrief welkom bij Koninklijke PTT Nederland NV, concernstaf Management Development, Postbus 15000, 9700 CD Groningen.

Voor meer informatie kunt u ons bellen: 06-0142.

PTT gaat als marktgerichte organisatie deze uitdaging op alle fronten aan. U heeft dan ook ongetwijfeld gemerkt, gezien en gelezen dat PTT op allerlei gebieden zijn nek uitsteekt.

Vaak tot ver over onze grenzen. Kortom, beweging en expansie zijn synoniem aan PTT.

Daarom zijn wij uitsluitend geïnteresseerd in jonge vrouwen en mannen met het talent en de mentaliteit om hun eigen loopbaan uit te stippelen.

Die in staat zijn onze - en hun eigen - belangen met verve te verdedigen en geen kans onbenut laten om die verder uit te bouwen.

Waarbij PTT Nederland er uiteraard voor zorgt dat ze de ruimte krijgen. Compleet met snel groeiende bevoegdheden en arbeidsvoorwaarden die dat tempo blijven volgen.

PTT. Waar mensen 't maken.

MOST BANKS SAY THEY'RE DIFFERENT, WE'D RATHER SHOW IT.

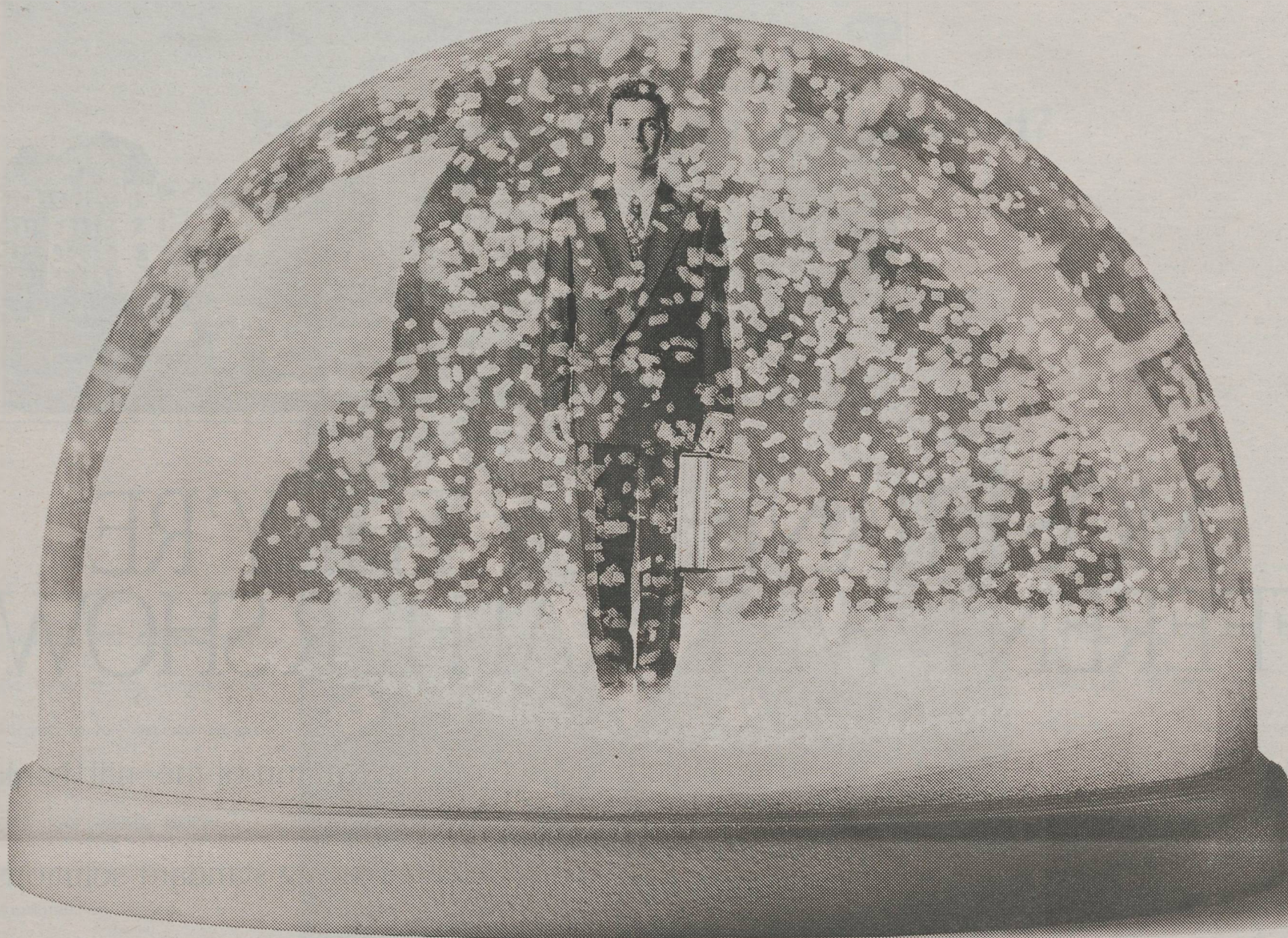
The Dutch NMB Bank isn't a run-of-the-mill bank.

We do much more than merely applying standard solutions to individual problems. It's a style of banking that you can also see expressed in our headquarters building in Amsterdam, Holland.

When you add the Dutch pioneering spirit to a keen sense of commercial enterprise and innovative financial engineering, you'll understand why we can be found in all the important centres of the world.

NMB BANK
WE BANK YOUR WAY.

AMSTERDAM, ANTWERP, ATLANTA, BANGKOK, BEIJING, BERLIN, BOGOTA, BOMBAY, BRATISLAVA, BRUSSELS, BUENOS AIRES, CARACAS, CHICAGO, CURAÇAO, DÜSSELDORF, GENEVA, HAMBURG, HONG KONG, JAKARTA, LAGOS, LONDON, LOS ANGELES, LUXEMBURG, MANILA, MEXICO CITY, MILAN, MONTEVIDEO, MOSCOW, NEW YORK, PARIS, PORTO ALEGRE, RIO DE JANEIRO, SANTIAGO DE CHILE, SÃO PAULO, SEOUL, SINGAPORE, TAIPEI, TEHRAN, TOKYO, VIENNA, WARSAW, ZÜRICH

Wat heb je aan een mooie positie als niemand je ziet staan?

Je staat op het punt van afstuderen en denkt aan je carrière. Begrijpelijk. Dan kun je twee dingen doen. Je zoekt een bedrijf op en hoopt dat je niet ondersneeuwt. Of je praat met de mensen van Moret Ernst & Young.

Onze carrière-policy is namelijk zo helder als glas: je krijgt bij ons alle ruimte. Zodat je in feite je eigen weg naar de top bepaalt. Meer weten? Bel dan met de heer R.J. Ekkebus, tel. 010 - 4074368.

Praat 'ns met de mensen van Moret Ernst & Young.

 MORET ERNST & YOUNG

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 251978

literatuur

Autorijschool Dorssers doet het met garantie

jawel, indien u de eerste keer niet slaagt voor het rijexamen, betaalt u de tweede keer niets.

Door het houden van proefexamens wordt u optimaal voorbereid op uw examen.

U betaalt slechts f 37,50 per rijles in VW Golf

Ook mogelijkheden voor speedopleiding binnen 10 à 12 weken

046-377738
b.g.g. 06-52981362

NU EINDELIJK TE KOOP: BETAALBARE WETENSCHAPPELIJKE BOEKEN!

Bulkimport per kilo, duizenden titels zoals:

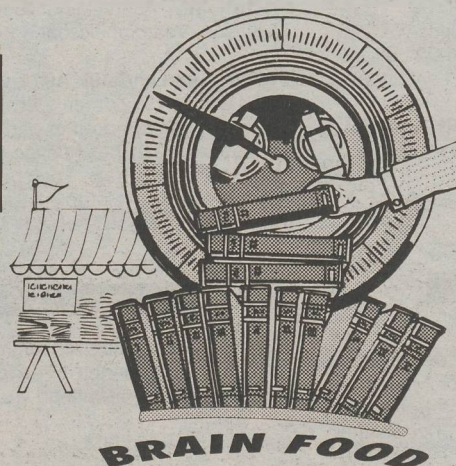
MANAGEMENT / ECONOMICS / MARKETING / BIOLOGY / COMPUTER
TECHNICAL / MATHEMATICS / STATISTICS / CHEMISTRY / ENGINEERING
MEDICAL / ELECTRONICS / LABORATORY / PSYCHOLOGY / TEXT BOOKS
ANATOMY / MANUALS & ATLASSEN / ENZ.

DONDERDAG
30
JANUARI
17.00-22.00 uur

VRIJDAG
31
JANUARI
10.00-22.00 uur

ZATERDAG
1
FEBRUARI
10.00-17.00 uur

DIT MAG JE NIET MISSEN!!!

UNIEK: 2500 M² BOEKENBEURS
...GRATIS TOEGANG...

DE CENTRALE BOEKHANDEL

Postbus 411 - 3430 AK Nieuwegein - Nederland

Tijdelijk geheel verplaatst naar:

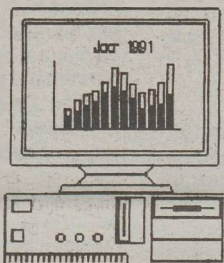
SPORTHAL OUDE TOREN AMUNDSENLAAN - WOENSEL EINDHOVEN

ECS - Economische Computer Service
Bombeydaal 16 6228 GT Maastricht
TEL. 043 - 614.699

ECS 386SX-25 Color:

- 80386SX op 25 MHz, Landmark 32
- 2 MB geheugen, max: 16 MB on board
- 3.5" (1.44) en 5.25 (1.2) floppies
- 40 MB Seagate harddisk, 28 ms, IDE
- 2 serieel, 1 parallel en 1 game
- 512 kB VGA-kaart, 1024 x 768 x 16
- Desktop of Mini-Tower naar keuze
- AT-keyboard, 101 keys
- Color MultiScan, 1024 x 768, 0.28

2.795,- INCL BTW OOK ANDERE CONFIGURATIES MOGELIJK !

- 100 MB Seagate harddisk 16 ms ipv 40MB, meerprijs 400,- in btw
- Canon BubbleJet BJ10e, 360 dpi, cartridge & kabel 795,- in btw

U kunt overdag, 's avonds en in het weekend terecht, maar alleen na telefonische afspraak. ECS geeft 1 jaar garantie !

U wilt een RIJBEWIJS

10 Theorielessen, computertoets, leerboek en examenaanvraag:
f 140,-

Praktijklessen in Volkswagen Golf kosten fl. 37,50

GARANTIE

Door ons stappenplan en het houden van proefexamens, wordt u optimaal voorbereid en vertrouwd gemaakt met uw rijexamen.

Indien u voor het proefexamen slaagt, doch niet voor het eigenlijke examen, bieden wij u de mogelijkheid tot een gratis herexamen. Tevens Uw adres voor speedcursus en motorrijles.

VERKEERSSCHOOL 'CHRISTOFFEL'

Gerckenshaag 33, 6228 EL, Maastricht. tel. 043-611315

THINKTANK CENTERS OF ENTREPRENEURSHIP

Thinktank is er voor creatieve studenten en academici die overwegen een EIGEN BEDRIJF te starten of pas gestart zijn.

Thinktank Maastricht is één van de lokale Thinktank netwerken in Nederland. Zo'n landelijk netwerk is overigens maar één van de vele goede redenen om lid te worden...

Bel voor meer informatie en/of een brochure naar: 043-887597

HET CJP NEEMT JE OVERAL MEE

Korting op o.a. theaters, musea, films, tijdschriften, CD's en reizen. Het CJP is voor f 15,- verkrijgbaar bij theaters, ABN-banken en de VVV. Of bel 06-02.24.222.

NIEUW

KLEURKOPIEEN TOT A3 FORMAAT
VAN DE HOOGSTE FULL COLOR KWALITEIT

PRIJS: VANAF F. 1,50 PER STUK (a4)
F. 3,00 PER STUK (a3)

VERKRIJGBAAR BIJ:
UNIPRINT TS 53
COPYSHOP TS 53

Bij de afdeling Ambulancevervoer van de Gemeenschapelijke Gezondheidsdienst Oostelijk Zuid-Limburg bestaat de mogelijkheid voor

Oostelijk Zuid - Limburg verpleegkundigen en/of 4e jaars medisch studenten om, na gebleken medische en psychologische geschiktheid, te worden aangesteld als

UITHULP-AMBULANCEBEGELEIDER

ter vervanging van onze vaste medewerkers tijdens de vakantieperiode, ziekte en verlof. De ambulancebegeleider verleent hulp aan ongevalsslachtoffers, alsmede aan psychisch en/of somatisch zieken en begeleidt deze tijdens het vervoer per ambulance. Het is interessant, verantwoordelijk en soms ook zwaar werk, waarbij u in voortdurend wisselende situaties met de zieke, medisch hulpbehoevende medemens in aanraking komt.

Het werk vereist een grote mate van vakkundigheid en zelfstandigheid. Na een korte bijscholing en inwerkperiode (naar alle waarschijnlijkheid van 21 t/m 25 april a.s.) bieden wij u een arbeidsovereenkomst aan. Daarbij wordt overeengekomen, dat u zich beschikbaar stelt om - in onderling overleg - op afroep en tegen een vaste uurvergoeding vervangende diensten te verrichten.

Voor informatie kunt u zich wenden tot het plaatsvervangend hoofd van de afdeling Ambulancevervoer, de heer Th.E.P. Vullers, tel. 045 - 712611.

Schriftelijke sollicitaties kunnen binnen 14 dagen worden ingezonden aan de directeur van de GGD Oostelijk Zuid-Limburg, de heer R.G.P. Hagenouw, arts, Postbus 155, 6400 AD Heerlen, onder vermelding van vacaturenummer 44.

Oké, het is waar, uiteindelijk moet je
het zelf doen, maar met de vakkennis
en de sfeer van

AUTORIJSCHOOL R. ten BRINK
Op weg naar je Rijbewijs

- * -Lessen in VW Golf
- * -Volgens nieuwe rijprocedure
- * -Verantwoord en doordacht fasenplan
- * -Examengarantie
- * -f135,- voor 60 minuten

Telefoon 043-613426

Ook voor theorie en speedcursussen

Bulletin

- docenten beroepsonderwijs en Engels;
- vacatures in gehandicaptenzorg.
Informatie: Ina Engelen, tel. 887211.

Openingstijden

Het spreekuur 'Studeren in het buitenland' voor studenten wordt gehouden op woensdag- en vrijdagochtend van 09.00 - 11.30 uur in de Studie-infotheek van Studentenzaken, Oud-Gouvernement, ingang Lenculenstraat, kamernr. 0311.

STUDENT EN ZAKEN

Studentendecanaat

Open spreekuur studentendecanen: di. en do. 14.00-16.00, wo. 17.00-19.00 u. Len.26, k. 0310B. Tel. spreekuur ma. t/m vr. 13.30-14.00 u., tel. 887354 (ook voor afspraken).

Steunpunt Studiefinanciering

Openingstijden: ma. t/m vr. 09.00-12.00 u. en 14.00-16.00 u., tel. 06-3 21 21 51, Len.26.

Studie-Infotheek

Laatste aanwinst studie-infotheek: **"Almanak van opleidingen en cursussen op het gebied van natuur en milieu"**. Voor medewerkers RL die een opleiding willen volgen om zich verder te professionaliseren bestaat de mogelijkheid om in de Studie-Infotheek het Deboek **'Gids Opleidingen Bedrijven'** te raadplegen. Tevens is er voor studenten de mogelijkheid om de Post Initieel Hoger Onderwijs (PIHO)-databank en de nieuwe Fondsendisk te raadplegen. Openingstijden: ma. di. en do. 14.00-16.30 u. en wo. 16.00-19.00 u. en vr. 09.00-12.00 u., Len.26, kamer 0311, Tel. 887351.

Vakanties voor Gehandicapten

De Stichting Werken heeft drie verschillende vakantiemogelijkheden voor lichamelijk en/of zintuiglijk gehandicapten. Meer informatie hierover is te verkrijgen in de Studie-Infotheek.

Centrale Studenten Administratie

Openingstijden CSA: ma. t/m do. 13.30-16.30 u. en vr. 09.00-12.00 u.

Werkgroep INKOM '92

De Werkgroep INKOM is weer bereikbaar van ma. t/m vr. tussen 13.00 u. en 14.00 u., 887393.

Ichthus

Wo. 22 jan.: 19.30 u. Gezamenlijke avond in het Augustinessenklooster. Verwerhoek 46, zijstraat Lenculenstraat). Voor de maaltijd (18.00 u.) 24 uur van te voren opgeven bij Petra tel. 252375)

Integrand Maastricht

Bijna klaar met je studie, maar nog niet klaar voor de praktijk? Bel Integrand, bemiddelingsbureau tussen bedrijfsleven en vergeworpen academici. Tel: 887355/97 of loop langs: Bredestr. 4 (11.00-12.00, 15.00-16.00 u.).

Agenda Ægee

Elke di.-avond ledenborrel in Joie de Vivre.
Zo. 19 jan.: Nieuwjaarsborrel Ægee groningen.
Wo. 5 feb.: Feest in Studancing.

Wo. 12 feb.: ALV

Europese Agenda:

Za. 18 en zo. 19 jan.: Environmental weekend in Schwarzwald.

Di. 21 t/m do. 23 jan.: Moot Court in Dublin.

Agenda Sigma

Di. 14 jan.: ALV

Di. 21 jan.: Fondsgroepvergadering

Di. 28 jan.: ALV

SIB-Maastricht

De Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen (S.I.B.) is voor iedere student die belangstelling heeft voor alles wat zich voorbij Lobith afspeelt. In een van de 11 werkgroepen kan iedereen zijn interesse voor een bepaald land kwijt. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Marcel (472863) of Astrid (210289).

Tafelstraat 13

Ma. 20 jan.: 19.45 u., Toneel (St. Janskerk), 20.00 u., Leerhuis
Di. 21 jan.: 18.00 u., Tafelen. Opgeven tot 16.00 u. tel. 215651. De kosten worden hoofdelijk omgeslagen.

Di. 21 jan.: 20.00 u., Spiritualiteitsgroep.

Di. 21 jan.: 20.00 u., Literatuurgeoep over "Het huis met de geesten" van Isabel Allende.

Wo. 22 jan.: Filosofiegroep Foucault.

Do. 23 jan.: 17.45 u., koorrepetitie (evt. elders)

Open avond met Lil'wat Indianen. Gepland is een originele indianen-maaltijd (18.00 u.) en een lezing en ontmoeting met Loretta en Harold Pascal, Lil'wat indianen uit Canada (20.00 u.). De gasten zijn gevraagd, maar het is nog niet 100% zeker of de avond doorgaat. Voor informatie kun je bellen naar Frans Kurstjens (04750-15131) of naar Tafelstraat (215651).

Zo. 26 jan.: Kerkdienst in de St. Jan. Voorganger ds. Joen Drost. Thema: Jubeljaar.

STUDIUM GENERALE

Stedelijke architectuur

Studium Generale Maastricht organiseert in de maanden januari en februari een lezingencyclus over de hedendaagse en toekomstige stedelijke architectuur in het licht van het veranderende karakter van de moderne samenleving.

Op do. 23 jan. spreekt Dr. ir. L. Boelens, verbonden aan de Provinciale Planologische Dienst Zuid-Holland, over de derde fase van de stad.

De actuele technologische ontwikkelingen, de overdonderende dynamiek van deze wereld en de groeiende mobiliteit plaatsen planologen voor het blok. De gerechtvaardigde vraag van de bevolking naar een herkenbare stedelijke ruimte en zorgvuldig milieubeheer vergroten de problemen nog eens. Met het oude stadsbegrip, waarin zij wordt opgevat als een leefwereld van relatief overzichtelijke sociale relaties (city

of communities) kunnen ze weinig beginnen. Maar ook de opvatting dat de stedelijke structuur een afgeleide moet zijn van de functies die zij vervult (the city of zones) is in diskrediet geraakt. Boelens wenst zich echter bij deze crisis van de planologie niet neer te leggen. Hij zoekt naar mogelijkheden om de economische eis van een snelle modernisering te verbinden met de ecologische eis van een 'steady state' maatschappij. Naar mogelijkheden om het ontstaan van een 'global vilage' te paren aan het behoud van de stedelijke identiteit. Aanvang: 20.00 uur Aula Rijksuniversiteit, Tongersestraat, Maastricht Toegang: gratis

LV&S

Danscursus - WIJZIGING

Start cursus wordt **ma. 27 jan.** ipv 13 jan. Tijd: 18.30-19.30 u. in sporthal Randwijck. Cursusduur: 10 lessen. Kosten: f 40,- sportkaart verplicht.

Indoorsportweek 1992

In de periode **ma. 17 t/m do. 20 feb.** wordt er binnen het programma LV&S een reeks indoorevenementen georganiseerd op recreatief en prestatief gebied, t.w.: watertienkamp, bridge-, badminton-, schaak-, squash- en indoor tennis-kampioenschappen, een handbal-, volleybal- schermtoernooi en een korfbalderby. Kosten: sportkaarthouders gratis, anderen betalen f 3,- p.p. per activiteit. Inschrijven voor **di. 11 feb.** bij LV&S.

Nachtzaal hockeytoernooi

Wo. 22 jan. vindt voor de 3e keer dit evenement plaats in sporthal Randwijck olv R. Boersma en F. Tierloff. Aanvang: 23.00 u. Kosten: f 10,- voor sportkaarthouders, anderen betalen f 15,- (incl. ontbijt). Inschrijven bij LV&S.

Sportkaarten halve prijs

Vanaf **1 feb.** zijn alle sportkaarten/zwemabonnementen bij LV&S verkrijgbaar voor de helft van de prijs (geldig t/m juni '92).

Volleybal beginnerscursus - GRATIS

Di. 4 feb. start volleybal beginnerscursus voor sport-kaarthouders olv B. Hendrickx in sporthal Randwijck. Tijd: 14.00-15.00 uur. Cursusduur: 6 lessen. Belangstellenden kunnen zich opgeven bij LV&S, er zijn nog enkele plaatsen! SPORTKAART VERPLICHT.

Wintersportreis

LV&S biedt de gelegenheid op wintersportreis te gaan naar La Plagne, Frankrijk, van vr. 20 mrt t/m zo. 29 mrt '92. Prijs: f 660,-. Verdere info bij LV&S.

LUSS mededeling

Za. 15 feb.: NSK cross in Maastricht. Je kunt aan verschillende afstanden meedoen. Wil je meedoen, geef je dan op bij de LUSS (dagelijks van 12.30-13.30 u.).

Agenda Maraboes

Zo. 19 jan.: Thuiswedstrijd tegen de Elephants. **Do. 23 jan.:** 19.00 u. training. **Zo. 26 jan.:** Thuiswedstrijd tegen Born. Algemeen: Het bestuur roept alle leden op om ook zoveel mogelijk op dinsdag te gaan trainen!

Agenda Saurus

Wo. 22 jan.: 18.00 u. loods conditietraining buiten (looptraining), examens info Jochem (257632). **Do. 23 jan.:** 20.00 u. info-avond met gastspreker. Onderwerp: vaar- en instructieregels, iedereen is welkom. Speciaal voor coaches en aanstaande coaches! Plaats Nieuwenhof. **Za. 15 feb.:** Examens info Ellen (213347). Elke ma. 19.30-20.30 u. conditietraining sporthal Randwijck. Elke wo. spreekuur 19.00-19.30 u. k 0.024 Nieuwenhof. Doe mee aan de piramide-competitie.

Agenda Stennis

Do. 23 jan.: Walking Dinner, opgeven bij Nancy (255147). **Za. 8 feb.:** Toernooi voor competitiepelers te Gronsveld, opgeven bij Sander (612531). Aanmeldingen voor zondagscompetitie zijn nog steeds welkom. Ook aanmelden bij Sander.

GENEESKUNDE

Vacature Voorzitter Studierichtingscommissie Faculteit der Geneeskunde

Per 1 september 1992 ontstaat in verband met het eindigen van de zittingstermijn van de huidige functionaris een vacature voor het voorzitterschap van de Studierichtingscommissie. Voor de invulling van deze vacature bereidt de Vertrouwenscommissie FdG een voordracht voor. De Studierichtingscommissie, conform artikel 80 van de WVO ingesteld, fungeert als centrum van het gehele facultaire onderwijs. Zij vergadert twee-wekelijks en vervult zowel beleidsvoorbereidende als -uitvoerende taken. De commissie brengt desgevraagd of uit eigen beweging advies uit aan het Faculteitsbestuur en aan de Faculteitsraad. De Studierichtingscommissie is primair belast met het strategisch onderwijsbeleid. Zij heeft het beleid terzake de uitvoering van het onderwijs ondergebracht bij de onderwijscoördinatiecommissie en enkele ad-hoc commissies. De Studierichtingscommissie kent 12 leden, te weten zes stafleden en zes studentleden. De voorzitter is een staflid; de vice-voorzitter studentlid. De portefeuillehouder Onderwijs van het Faculteitsbestuur, het hoofd Bureau Onderwijs (tevens secretaris van de commissie), de Eerstelijns Onderwijscoördinator, de klinisch Onderwijscoördinator en de voorzitter van de Onderwijscoördinatiecommissie fungeren als vaste adviseurs. De voorzitter van de Studierichtingscommissie wordt benoemd voor een periode van twee jaren. Hij is q.q. lid van de Onderwijscoördinatiecommissie en het Agendaberaad Onderwijs. Hij is tevens lid van universitaire overlegstructuren en nationale commissies zoals het Onderwijs Overleg Geneeskunde.

De functievereisten voor het voorzitterschap zijn:

- aantoonbare kennis van en inzicht in de opbouw en inrichting van het Project Curriculum en het Project Curriculum ondersteuning
- medicus-prakticus zijn
- ervaring met relevante rollen en functies van het onderwijs geneeskunde
- ervaring met bestuurlijke processen en het binnen deze processen kunnen vervullen van een stimulerende en initierende rol
- bereidheid tot samenwerking en inspraak en het hebben van een zekere flexibiliteit

- relevante positie binnen de facultaire gemeenschap
- de bereidheid en mogelijkheid om een aanmerkelijk deel van zijn tijd te besteden aan de invulling van de functie.

Voor meer informatie over de functie, de studierichtingscommissie en haar agenda wordt verwezen naar het Onderwijsverslag 1990, pagina 15-20. Tot nadere toelichting zijn bereid: prof. dr J.W. Arends, voorzitter Studierichtingscommissie (tel. 876603) en drs B. Kolle, hoofd bureau onderwijs FdG (tel. 888190).

Sollicitaties kunnen tot uiterlijk 14 februari 1992 worden gericht aan dhr P. Winkens, secretaris Vertrouwenscommissie FdG, Faculteitsbureau FdG, vKleefstraat 25.

Ko-Beraad avond

In de eerste Ko-Beraadavond van het nieuwe jaar, donderdag 30 januari, zal in het vergadergedeelte van deze avond vanaf 20.15 uur uitgebreid aandacht worden besteed aan de stage van de maand: chirurgie. Vanaf ca. 21.30 uur volgt het thema-gedeelte: Arts-assistenten vertellen. Verschillende arts-assistenten vertellen over hun ervaringen, standpunten etc. Hoe is het om arts-assistent te zijn? Wat staat ons, 4e jaars en co-assistenten, te wachten in de toekomst?

Alle 4e jaars en co-assistenten zijn van harte welkom om deel te nemen aan de vergadering en/of het thema-gedeelte. Gratis koffie, thee en koekjes. Info: Lilian de Graaf (tel. 216539) of Chris Boek (tel. 474561).

Bureau Internationale Betrekkingen

Op dinsdag, donderdag en vrijdag is spreekuur voor studenten die belangstelling hebben voor een stage in het buitenland. Openingstijden: 11.30-12.30 uur. Op vrijdagmiddag is een apart spreekuur alleen voor co-assistenten en wel van 16.00-17.00 uur. Locatie: Dr. van Kleefstraat, kamer 0.005 (souterrain). Info: Aggi Bronkhorst, tel. 888313. Ook voor telefonische informatie dient u bovenstaande openingsuren aan te houden!

Snijzaalcursus Anatomie/Embryologie

Per 1 februari a.s. heropent de vakgroep Anatomie/Embryologie voor belangstellende studenten de mogelijkheid zelf een anatomisch preparaat te bewerken. Deze snijzaalcursus staat in de eerste plaats open voor 2e-jaars studenten. Indien de mogelijkheden dit toelaten, kunnen ook 3e en 4e jaars geplaatst worden. Er zullen 2 groepen worden gevormd. De eerste heeft practicum op de woensdagen van 8.00 tot 11.00 uur, de tweede van 11.30 tot 14.30 uur. Het practicum wordt gehouden van 5 februari tot en met 27 mei. De te bewerken gebieden zijn thorax, abdomen en delen van het bewegingsapparaat. De practica zijn facultatief, je mag dus niet intekenen voor momenten waarvoor nu al zeker is dat er dan blokgebonden activiteiten zouden zijn. Indien in de loop van het komende semester op het tijdstip waarvoor je ingetekend hebt blokgebonden activiteiten worden gepland, kun je deze voorrang geven boven deze snijzaalcursus. Overigens verplicht intekenen tot deelname. Je kunt intekenen op de lijst die vanaf maandag 20 januari t/m dinsdag 28 januari op het secretariaat van de vakgroep Anatomie/Embryologie beschikbaar is. De totale capaciteit is twee maal 28 studenten. In geval er meer gegadigden zijn, beslist het lot. Op de intekenlijst kun je de groep en het te bewerken gebied van je eerste voorkeur aangeven. Wij kunnen niet garanderen dat ieders eerste keus ook gehonoreerd kan worden. Zie voor verdere bijzonderheden de tekst bij de intekenklapper.

Voor info: vakgroep Anatomie/Embryologie. Tel. 888558.

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN

Voortgangstoets Milieugezondheidkunde

Vrijdag 14 februari a.s. wordt voor alle studenten MGK de voortgangstoets van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen/Geneeskunde afgenomen. Afnam vindt plaats in het MECC te Maastricht, aanvang exact om 13.30 uur tot 17.30 uur. Vanaf 13.00 uur kunt u in de zaal plaatsnemen. Plaatsindeling is op studentnummer, rechts in de zaal. De koffie kost f 1,50 per kop. Raadpleeg vooraf Reglement van Orde (ligt ter inzage in practicumzaal, BMC). De voorlopige antwoordsleutel ligt om 17.30 uur aan receptie Randwijck en Kapoenstraat. Een geldige collegekaart is verplicht! Datum laatste voortgangstoets MGK studiejaar 91/92 woensdag 20 mei 1992

Voortgangstoets FdGW

Vrijdag 14 februari a.s. wordt voor alle studenten (behalve deeltijdstudenten) de voortgangstoets van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen afgenomen. Afnam vindt plaats in het MECC te Maastricht; aanvang: exact 13.30 uur tot 17.30 uur. Vanaf 13.00 uur kunt u in de zaal plaatsnemen. Indeling: op studentnummer, te beginnen links vooraan met nr. 88.001. Ouderejaars studenten kunnen zich inschrijven aan de balie tijdens het spreekuur. De koffie kost f 1,50 per kop. Voor het Reglement van Orde wordt verwezen naar de studiegids FdGW 1991 / 1992, blz. 248. De voorlopige antwoordsleutel ligt om 17.30 uur aan receptie Randwijck en Kapoenstraat. Gebruik een HB-potlood. Een geldige collegekaart is verplicht! leg deze bij binnenkomst links vooraan gereed op uw tafel. Kom op tijd want na 14.00 uur wordt u niet meer in de zaal toegelaten. Datum laatste voortgangstoets FdGW studiejaar 91/92 woensdag 20 mei 1992

TGW-leesgroep Haraway

1e Bijeenkomst: do. 23-1, 19.30 uur. Verzamelen in de hal van de Tongersestraat. Voorbereiden: Introductie, Hoofdstukken 1 & 2 van Donna Haraway's "Simians, Cyborgs and Women. The Reinvention of Nature" (Free Association Books, London, 1991). Boekhandel De Tribune heeft enkele exemplaren in voorraad.

Stageplaatsen Beleid en Beheer, 6 januari 1992.

1. De Provinciale Raad voor de Volksgezondheid in Maastricht zoekt per direct een stagiair voor een onderzoek naar de behoefte aan begeleid wonen bij ex-psychiatrische patiënten. Info: Anke Huppertz, BLW; tel.: 043 - 887466/7454 (donderdag en vrijdag) 2. De onderzoeksgroep Zorgvernieuwing, verbonden aan de vakgroep Beleidswetenschap van de Rijksuniversiteit Limburg verricht in opdracht van het ministerie van VVC het evaluatie-onderzoek naar het landelijk Programma Zorgvernieuwingprojecten Thuiszorg. In dit programma dat een looptijd heeft van drie jaar, zijn twaalf projecten opgenomen die zich richten op verbetering van de organisatie van de thuiszorg. De onderzoeksgroep biedt een stageplaats aan met als onderwerp: het opzetten en uitvoeren van een onderzoek naar multidisciplinaire protocollen als instrument om tot coördinatie en integratie van de thuiszorg te komen. Start zo

Bulletin

spoedig mogelijk. Inlichtingen: Dr. I.M.J.G. Tijssen, vakgroep BLW, tel. 7447 of drs. A. Huppertz, stagecoördinator BB, tel. 7466.

Stagiair gezocht

In het kader van een onderzoek naar het lange termijn effect van tractie bij lage rugklachten wordt een student gezocht om een vragenlijst te ontwikkelen en uit te testen bij patiënten met lage rugklachten. Aandachtspunten daarbij zijn ondermeer ADL-functioneren, recidieven, aard en ernst van de klachten, en medische consumptie. Gevraagd wordt een student GVO of BW bij voorkeur met een fysiotherapeutische achtergrond. Wie interesse heeft kan contact opnemen met GJ van der Heijden (tel. 887337), Miranda Dirx of Myriam Draad (tel. 887202) van de Vakgroep Epidemiologie.

Psychoskoop / VBGGK

Deze week is de nieuwe Psychoskoop bij de VBGGK-leden bezorgd. Als je geen Psychoskoop ontvangen hebt, kun je dit doorgeven aan Marco Piëtte, tel: 252891 tussen 19.00-22.00 uur.

Proefpersoon gezocht

Voor twee verschillende psychologische onderzoeken. Totale duur: 2 uur, vergoeding: f40,-. Meer informatie: Anja Meijboom, tel: 257632.

Studentengeleding TRIANO

Op 23 jan. organiseert GVO-TRIANO een lezing met als onderwerp: Stoppen met roken. Diverse sprekers zullen die avond aanwezig zijn. Aanvang: 19.00 uur. Lokatie: Spiegelzaal, Kap 2.

Thema-avond: Suïcidepreventie bij jongeren

Spreker: Dhr. Chanet, werkzaam bij de Riagg Maastricht, afd. preventie. Datum: 22 jan, lokatie: kamer J2001, Ts 53, tijd: 19.30-21.30, entree: VBGGK-leden gratis, overigen f3,-.

AGORA

AGORA organiseert: Excursie kinderrevalidatiecentrum Houthem op dinsdag 21 jan. van 13.00-17.00 uur. Toegankelijk voor studenten GKG, GVO en BW. Informatie: tijdens AGORA spreekuur.

ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN

BLOK 4.4 : FISCUS EN ONDERNEMING (vakcode 5060/5310)

Bij het blok 4.4: Fiscus en Onderneming (Prof. dr. R. Niessen) hoort de volgende literatuur: H. Mobach, e.a., Cursus Belastingrecht (onderdelen: Inkomstenbelasting en Loonbelasting). Deze literatuur is te bestellen bij Ilse Gronschild of Miranda v.d. Boorn, tel. 888433, Tongersestraat 53, kamer 2029. De kosten (305 pag.) bedragen fl. 84,-.

Uiterste inschrijfdatum is donderdag 23 januari 1992 bij Ilse Gronschild of Miranda v.d. Boorn. De literatuurbundel kan worden opgehaald op **vrijdag 31 januari 1992** (Tongersestraat 53, kamer 2029).

RECHTSGELEERDHEID

Balietijden Bureau

Maandag tot en met vrijdag van 10.15-11.15 uur en van 14.15-15.15 uur. Op maandagavond is de balie ook geopend van 20.00-21.00 uur.

Verkrijgbaar aan de balie

Rooster jaar 1, 2, 3, 4 en 5 avondopleiding Nederlands Recht blok 2. Opsteltitels jaar 3 Fiscaal Recht.

Tijdelijke vervanging voorzitterschap Examencommissie

In verband met de tijdelijke afwezigheid van A. Bolt, de voorzitter van de Examencommissie, zal M. Heldeweg, tot nader order fungeren als plaatsvervangend voorzitter.

Wijziging procedure inzage examenmateriaal

- De Examencommissie is in het verleden te vaak geconfronteerd met het feit dat examenmateriaal, dat voor inzage aan een student was gegeven, niet, of niet binnen de gestelde termijn werd terugbezorgd.

- In de Nadere Regeling 1991/1992 (art. 15 lid 2) is o.a. bepaald dat de student, binnen een termijn van 20 dagen na bekendmaking van de uitslag op, door de Examencommissie, vastgestelde tijden inzage kan krijgen in het beoordeelde werk.

- In de bijeenkomst van 06.11.1991 heeft het Dagelijks Bestuur van het Examencommissie een herziene procedure voor inzage in examenmateriaal vastgesteld.

- Met ingang van **06.11.1991** is de procedure als volgt:

1. Bij de bekendmaking van de uitslag van een examen, op de informatieborden nabij de onderwijsbalie van het Bureau Onderwijs, worden tevens **2 data en tijdstippen** vermeld waarop het betreffende examen kan worden ingezien (bijv. maandag 03.09.1991 en dinsdag 11.09.1991 telkens van 10.15 - 12.15). Inzage op andere tijdstippen is niet meer mogelijk.

2. De student(e) die een examen wenst in te zien levert de collegekaart in aan de onderwijsbalie en neemt het examen in ontvangst. Direct daaropvolgend wordt het examen door de student(e) gekopieerd en weer ingeleverd. Bij teruggave van het examen krijgt de student(e) de collegekaart terug.

3. **Originelen van uitwerkingen** worden door de student(e) NIET aan derden verstrekt. Voor besprekingen met correctoren, blokcoördinatoren dient de kopie gebruikt te worden.

4. Eventuele wijzigingen van een reeds gegeven beoordeling worden niet meer op het originele examen vermeld. De blokcoördinator beschikt over een 'mutatieformulier reeds gegeven beoordeling' dat voor dit doel wordt aangewend. Bij een eventuele wijziging ontvangt de student(e) een kopie van dit formulier ter bevestiging.

5. De procedure voor teruggave van gecorrigeerde opstellen blijft ongewijzigd. De student(e) kan het gecorrigeerde opstel, op vertoon van een geldige collegekaart, terugkrijgen tijdens de reguliere openingstijden van de onderwijsbalie.

6. Voor eventuele vragen over bovenstaande kunt U zich vervoegen aan de onderwijsbalie van het Bureau Onderwijs.

Toets vrijdag 24.01.1992

Collegezaal Nieuwenhof 09.00-12.00 uur Belastingrecht voor particulieren Fiscaal en Nederlands Recht.

Toets dinsdag 28.01.1992

Collegezaal Nieuwenhof 09.00-12.00 uur Vennootschapsrecht Fiscaal Recht.

Toetsen donderdag 30.01.1992

Sporthal Geusselt 09.00-12.00 uur Overheid: let op: deze locatie is bestemd voor onderwijsgroep 8 t/m 44.

Sporthal Daalhof 09.00-12.00 uur Overheid: let op: deze locatie is bestemd voor onderwijsgroep 1 t/m 7.

Sporthal Geusselt 13.00-16.00 uur Recht, Markt en Staat.

Sporthal De Heeg 09.00-12.00 uur Bedrijf Nederlands en Fiscaal Recht.

Sporthal De Heeg 13.00-16.00 uur Keuzeblokken jaar 4.

Adressen locaties toetsen

Sporthal Geusselt: Olympiaweg 81, Maastricht

Sporthal De Heeg: Roserye 500, Maastricht

Sporthal Daalhof: Goudenweg 190, Maastricht

Agenda

Colleges:

21.01: 11.00 uur college in het kader van blok Overheid Collegezaal Jezuiten klooster

22.01: 13.30 uur college in het kader van blok Recht, Markt en Staat Collegezaal Jezuiten klooster

24.01: 11.00 uur college in het kader van blok Overheid Collegezaal Jezuiten klooster

Milieurecht

In het kader van het blok milieurecht wordt op 22 januari a.s. een college gegeven door L. Hendriks over het strafrechtelijk milieurecht. Plaats: Statenzaal (OG) 14.00-16.00 uur.

Studenten einddoctoraal

Evenals vorige jaren zal ook dit jaar weer een sollicitatiecursus plaatsvinden voor studenten die in het laatste jaar van hun studie zitten. Voor deze cursus, die is gepland van 13 t/m 16 april 1992, is een eigen bijdrage verschuldigd van f. 50,-.

Meer informatie op de borden bij de onderwijsbalie waar tijdens balieuren ook inschrijfformulieren te verkrijgen zijn.

Studieadvisering

Op drie maandagen achtereenvolgend, te weten 27 januari en 3 en 10 februari, zal de studieadviseur Joke Stoutenbeek afwezig zijn. In plaats daarvan zal zij drie maal op dinsdag aanwezig zijn, namelijk op 28 januari en 4 en 11 februari. De spreekuren blijven ongewijzigd, dat wil zeggen:

- telefonisch spreekuur van 09.00-10.00 uur

- inlooppreekuur van 10.00-11.00 uur

- op afspraak.

Spreekuren en bereikbaarheid van Marja Elsenburg blijven ongewijzigd.

O.F.D.-Rechtsgeleerdheid

Locatie: 2033 Nieuwenhof

Tel.: 043-887071 (ma/do)

Spreekuur: ma en do van 15.00-16.00 uur

Post: via brievenbus van de onderwijsbalie van Bureau Onderwijs.

Jaar 1 Nederlands Recht

Eerstejaars studenten Nederlands Recht kunnen bij de onderwijsbalie van Bureau Onderwijs (gratis!) afhalen het handboek van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid 1991/1992. Dit handboek geeft praktische student-gerichte informatie geschreven voor en door studenten. Er komen o.a. in voor onderwerpen als 'in beroep tegen examenuitslagen', 'klachten', 'studiebegeleiding' etc.

Voor verdere informatie Allert Kramer en Richard Verkijs, Faculteitsbureau FdR.

Congres NBW in rechtsvergelijkend perspectief

Ter gelegenheid van de invoering van het Nieuw Burgerlijk Wetboek op 1 januari 1992 organiseren de nederlandse juridische faculteiten en het Ministerie van Justitie in het kader van de 'Week van het Recht' op 22 en 23 januari 1992 een symposium getiteld: "NBW in rechtsvergelijkend perspectief". Aanvang woensdagmiddag 13.30 uur.

Kosten f 195,- inclusief materiaal, buffet en lunch. Voor studenten f 75,- inclusief materiaal, buffet en lunch.

Het congres wordt gehouden in het Nederlands Congresgebouw, Churchillplein 10 te 's-Gravenhage.

Inlichtingen/brochures/aanmeldingsformulieren te bevragen bij: Centrum voor Postdoctoraal Onderwijs, Faculteit der Rechtsgeleerdheid KUN, Bureau Symposia, Postbus 9049, 6500 KK Nijmegen. Tel.nr: 080-612022/612256. Fax.nr: 080-615949.

Voor het programma van dit congres zie het informatiebord aan de onderwijsbalie van Bureau Onderwijs.

WETENSCHAPSWINKEL

Scriptie-onderwerpen

De Wetenschapswinkel zoekt een aantal rechtenstudenten, die in de vorm van een scriptie onderzoek willen doen ten behoeve van maatschappelijk actieve groeperingen.

- Voor een fiscaal jurist ligt er een vraag van een instantie die zich bezig houdt met kinderopvang d.m.v. gastouders: Welke fiscale stimuleringsmiddelen zijn er mogelijk om deze vorm van kinderopvang te bevorderen. Daarnaast de vraag welk beleid wordt er in de praktijk door de verschillende inspecties gevoerd.

- Er wordt een rechtenstudent met belangstelling voor het milieurecht gezocht om de juridische ins en outs van een milieu-effectrapportage rond de geplande afvalverbrandingsinstallatie in Midden Limburg weer te geven.

- Een milieuwerggroep in Noord Limburg vraagt om een juridische analyse van de verschillende argumenten om een zandafgraving in de nabijheid van een natuurgebied te gedogen.

De Wetenschapswinkel zorgt voor inhoudelijke begeleiding door medewerkers van de faculteit, tevens voor een onkostenvergoeding en een prettig werkklimaat.

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Marleen Hertoghs, Wetenschapswinkel, Looiersgracht 14, telefoon 887529/887120.

ALGEMENE WETENSCHAPPEN

Het rooster en de blokboeken voor blok 1.4 kunnen vanaf maandag 20 januari worden opgehaald bij de balie in de Abtstraat.

Alleen voor de week van 20 t/m 26 januari gelden onderstaande (afwijkende) openingstijden:

maandag 20-01, van 13.00 - 15.00 uur

dinsdag 21-01, van 13.00 - 15.00 uur

donderdag 23-01, van 14.00 - 16.00 uur

Studenten die wel in het bezit zijn van een collegekaart, maar nog geen inschrijvingsbewijs hebben, kunnen dit afhalen bij het faculteitsbureau in de Bredestraat.

Iets bijverdienen? Dat kan

Stichting Gezinszorg Maastricht

St. Servaasklooster 32

6211 TE MAASTRICHT - tel. 043 - 254154

ZOEKT: SLAAPWACHTEN

De slaapwacht heeft als doel tijdelijk gedurende de nachturen (tussen 22.00 - 08.00 uur) veiligheid c.q. geruststellende aanwezigheid te bieden en eventueel bijkomende eenvoudige A.D.L. assistentie te verlenen. (max. 2 à 3 keer per nacht) Gebruikers van deze hulpverlening zijn voornamelijk ouderen. De slaapwacht ontvangt een onkostenvergoeding van f 25,- per nacht.

Belangstelling? Vragen??

Neem dan contact op met onze Stichting en vraag naar Riek Corten of Louis Ijseldijk.

Proefschrift ? DATAWYSE !

Datawyse kan samen met Krips Repro ook uw proefschrift verzorgen. Van diskette tot en met het gedrukte en afgewerkte boek, of alleen het drukken.

Datawyse en Krips Repro bieden u tesamen een compleet pakket diensten om uw proefschrift van A tot Z te begeleiden, vorm te geven en/of te drukken.

Ook de officiële publikatie van uw proefschrift verzorgen we voor u, zoals CIP- gegevens van de Koninklijke bibliotheek te Den Haag, registratie in boekhandelbladen, vermelding in de Brinkmancatalogus e.d.

Wilt u meer weten?

Vraag de brochure
"Dissertatie-informatie" aan!

DATAWYSE Publishing Services
Sciencepark Rijksuniversiteit Limburg
Beeldsnijdersdreef 85
6216 EA Maastricht

Tel. 043-473460 Fax 043-472274

Binnen de Afdeling Klinische Psychiatrie van het Academisch Ziekenhuis Maastricht, die gespecialiseerd is in diagnostiek, observatie en kortdurende behandeling van (neuro)psychiatrische patiënten, is een dagbehandelingsafdeling in oprichting. Om mede gestalte te geven aan de dagbehandelingsafdeling is er plaatsingsmogelijkheid voor een

ARTS-ASSISTENT NIET IN OPLEIDING (M/V) 100% VOOR DE DUUR VAN 6 MAANDEN

Deze zal onder supervisie van de hoofdbehandelaar een bijdrage leveren aan o.a. diagnostiek en behandeling van patiënten van de Afdeling Klinische Psychiatrie.

Functie-eisen: -afgestudeerd arts
-affiniteit tot de klinische psychiatrie
-stage - en/of werkervaring in de psychiatrie wordt op prijs gesteld

Salaris: afhankelijk van ervaring, min fl. 3957,- tot max. fl 5827,-

Informatie: U kunt hiervoor contact opnemen met de heer Drs. F.R.J. Verhey, medisch coördinator, tel. 877443

Solliciteren: Uw schriftelijke reactie kunt U, binnen 2 weken en met vermelding van vacaturenummer 92.021/6, op brief en envelop, richten aan de Dienst Personeel en Organisatie, Afdeling Arbeidszaken, Academisch Ziekenhuis Maastricht, Postbus 5800, 6202 AZ Maastricht.

'Eentje om het af te leren'

Agenda

"D"ans is meer dan alleen maar pasjes. Niet de spier, maar de emotie is de drijfveer van de dans." Eind deze maand staat Danscompagnie Limburg in Het Kruis van Bourgondië met de productie 'Eentje om het af te leren'. Het is geen gewone dansvoorstelling, toneel en dans lopen naadloos in elkaar over. De voorstelling is opgebouwd uit vier delen, waar het thema 'machtsstrijd' als een rode draad door heen loopt. Het eerste deel is gebaseerd op het toneelstuk 'One for the road' (eentje om het af te leren) van de Engelse toneelschrijver Harold Pinter. Een beul martelt -in opdracht van een of ander politiek systeem- een echtpaar en hun zoontje. De vrouw wordt verschillende keren verkracht. Dit gegeven is door choreografe Elsa van der Heijden uitgewerkt tot een energieke dans die op zenuwslopende muziek wordt uitgevoerd door drie danseressen en vier dansers. Tevergeefs

proberen de vrouwen uit de grijpgrage handen van de mannen te blijven, maar ze worden er telkens letterlijk met de haren weer bijgesleept. De beul stoeit, voor de ogen van haar man, wat met de vrouw van het echtpaar en maakt er terloops nog wat grapjes bij. De meeste dansers van dit gedeelte zijn trouwens helemaal geen beroepsdansers, maar volgen de opleiding tot acteur of regisseur op de Theaterschool in Eindhoven.

'Herfst', de naam van het tweede deel, gaat over de relatie tussen moeder en dochter. Een moeder vertelt in dichtvorm de tekst is van regisseur Paul de Bruyne over de zorg voor haar kind. De dochter zet zich af tegen haar zorgzaamheid. De moeder zou graag mooi en rimpelloos willen zijn en wordt verliefd op de vriend van de dochter. Maar jonger wordt ze er niet van, wat haar dochter ook fijntjes meedeelt: "Moeder, je bent verbruikt."

'Tafeldans' laat het eeuwige sensuele gevecht tussen man en vrouw zien. Met een licht versnelde hartslag als achtergrondmuziek, maken een man en een vrouw elkaar het hof, om elkaar vervolgens weer af te stoten. Net als het lijkt dat de man de vrouw in zijn macht heeft, laat ze door een opgestoken middelvinger blijken dat ze maar een spelletje speelt. Een dans zonder einde. In de 'Finale' worden alle drie de delen tegelijkertijd uitgevoerd. Niet het sterkste deel van de voorstelling, maar de rest van 'Eentje om het af te leren' is dan ook zeker de moeite van het bekijken waard.

Judith Kuijk

'Eentje om het af te leren' door Danscompagnie Limburg: 29,30,31 januari en 1 februari om 20.30 uur in Theaterwerplaats Het Kruis van Bourgondië, Hoogfrankrijk 27. Voor reserveringen: tel: 043-219960.

Twee harten maken nog geen hartig hapje

La double vie de Véronique

Films die het onzegbare verbeelden zijn vaak boven iedere vorm van kritiek verheven. Zodra de recensent het pretenieuze onzin noemt, heeft hij er immers niets van begrepen. Zo lust ik er nog wel een, denkt de recensent, en ziet zich in zijn overtuiging gesterkt wanneer blijkt dat na afloop van de film niemand uit het publiek zich aan een analyse durft te wagen. Dat is bij 'The Terminator' wel anders; daar roepen alle matjes na anderhalf uur geweld: gaaf! Ja, zegt de tweede recensent, die lui hebben allemaal dezelfde film gezien (zich daarbij een voorstelling makend van het gemiddelde IQ). Bij 'La double vie de Véronique' -want daar gaat het hier om- neemt iedereen ervan mee wat hij wil. Ja doeg, zegt de eerste recensent, bij 'The Terminator' is dat ook het geval. Daar lachen mensen om dingen die helemaal niet bedoeld zijn als grap. Uitermate storend natuurlijk -maar dat terzijde. Waar het om gaat, is dat automatisch het predikaat briljant wordt gegeven aan films waar iedereen mag uithalen wat-ie wil. Dat is de schuld van de regisseur (Krzysztof Kieslowski, maker van het tienluik Dekaloog). Die wil geen boodschap overbrengen en geeft

nergens uitleg. Wacht even, werpt de tweede recensent tegen, dat hoeft toch ook niet? Jawel, zegt de eerste, anders heeft het voor mij geen zin: ik moet kunnen weten wat iemand bedoelt om hem te begrijpen. Nou, zegt de tweede, als je zonnig overal een antwoord op moet hebben, lees je er toch wat artikelen omheen? Fout, zegt de eerste weer. Als dat vereist is voor een volledig begrip, dan is de film slecht. Onzin, zegt de tweede, 'La double vie de Véronique' is een prachtige film. Het is een kutfilm, zegt de eerste. Dan zijn we het eens, besluit de tweede.

In 'La double vie de Véronique' zijn twee meisjes, geboren uit verschillende ouders, volkomen identiek. Ze hebben dezelfde hartkwaal, zingen beiden als engelen, en hebben allebei de gewoonte hun oogleden met een gouden ring te masseren. (Het thema is, geheel naar uw eigen inzicht: a. verlossing - een bijbels thema, zoals in de Dekaloog-serie, b. een originele metafoor voor een verlangen naar bescherming en begeleiding.) Intuïtief weten de dames van elkanders bestaan. Eentje gaat dood. (Omdat: a. de ander daardoor intuïtief kan

Een van de twee met haar geliefde

profiteren van de ervaringen van de overledene, b. ze een hartkwaal heeft, c. combinatie van a. en b.) Vervolgens 'leeft' de een voort in de ander. De cameraman maakt voor praktisch alle opnamen gebruik van een geelfilter en doet grappige dingen met glazen bolletjes, vergrootglazen en ruiten. (Omdat: a. de kijker pas dan goed beseft hoe interessant het 'voortlevende' meisje is geworden, b. de kijker denkt: aha, glas is het Leitmotiv!, c. de kijker zich anders verveelt.) Verder valt er niet zoveel over de film te zeggen. (Omdat: a. de film iets aanschouwelijk maakt dat onzegbaar is, b. de recensent halverwege in slaap viel, c. de recensent het peil van Bambi en Schwarzenegger nooit ontstegen is). Ga kijken en oordeel zelf.

Eugène Baak

'La double vie de Véronique' van Krzysztof Kieslowski draait tot en met 31 januari in Lumière. Aanvang 20.00 uur.

- vrijdag 17 januari
Kaffee d'n hoegsten tied, Maastr. Opèrette, Theater ah Vrijthof, 20.00
Belcantoconcert, Stichting Opera Limburg, MECC, 20.00
Tractor, toneel, Theatergroep Het Herstel, CCV-theater, 20.30
Zussen, toneel, De Toneelstukken, Löss Theater, 20.30
Vrouwentongen+Koud hier!, toneel, Het Vervolg, Zaal Het Vervolg, 20.30
Kleinkunstfestival, Arno van der Heyden, Theatercafé, 23.00
- zaterdag 18 januari
Henri Hermans muziekconcours, Muziekschool, 10.00
Kaffee d'n hoegsten tied, Maastr. Opèrette, Theater ah Vrijthof, 20.00
Tractor, toneel, Theatergroep Het Herstel, CCV-theater, 20.30
Zussen, toneel, De Toneelstukken, Löss Theater, 20.30
Vrouwentongen+Koud hier!, toneel, Het Vervolg, Zaal Het Vervolg, 20.30
- zondag 19 januari
Henri Hermans muziekconcours, Muziekschool, 10.00
Zussen, toneel, De Toneelstukken, Löss Theater, 14.30
Camera Musica Mosana, Bachconcert, St. Matthiaskerk, 16.00
Kaffee d'n hoegsten tied, Maastr. Opèrette, Theater ah Vrijthof, 20.00
Tractor, toneel, Theatergroep Het Herstel, CCV-theater, 20.30
Tough Tenors feat. o.a. Hans Dulfier, Café Satyricon, 21.30
- dinsdag 21 januari
Tijd voor Theater, revue, André van Duin, Theater ah Vrijthof 20.00
De Seance, theater, Fact, Toneelacademie, 20.30
- woensdag 22 januari
Lunchconcert, Ensemble Ajouté, Redoute, 12.30
Zomernacht, toneel, Theatergroep Het Gebroed, Bonbonnière, 20.00
Tijd voor Theater, revue, André van Duin, Theater ah Vrijthof 20.00
Vrouwentongen+Koud hier!, toneel, Het Vervolg, Zaal Het Vervolg, 20.30
- donderdag 23 januari
Tijd voor Theater, revue, André van Duin, Theater ah Vrijthof 20.00
Vrouwentongen+Koud hier!, toneel, Het Vervolg, Zaal Het Vervolg, 20.30
World Beat, Capoeira-demonstratie, Theatercafé, 21.30
World Beat, Salsa, Redoute, 22.30
- Exposities
Anneilde Bruining en Ralph Souren, Galerie Simera, Bogaardenstraat 40B, Maastricht. 14 dec. t/m 18 jan. Wo t/m Za 13.30-18
Hemel & Aarde, werelden van verbeelding, Bonnefantenmuseum, 24 nov. 1991 t/m 23 feb. 1992. Di t/m vr 10-17, za, zo 11-17 uur
Jan Tinbolt en Roger Pintens, schilderijen, beelden en bronzen, Galerie Artisan, 4 jan. t/m 8 februari, di t/m za 13.30-17.30
Siegfried Gorinskat, keramische objecten, **Loes in 't Veld**, schilderijen, Galerie Anny van den Besselaar, Tafelstraat 6A, Maastricht. 10 jan. t/m 9 febr. Vr t/m Ma 13-17.30
- Film
 Speelweek 17 t/m 23 januari
 Filmbuis Lumière, Bogaardenstraat 40b
La double vie de Veronique, 20.00
An angel at my table, 21.00
Delicatessen, 22.00
 Cinema Palace, Wyckerbrugstr.
Harley Davidson and the Marlboro man, dag. 19.00 en 21.30
Don't tell mom the babysitter is dead, dag. om 18.45 en 21.30. Za en zo ook om 13.45 en 16.15. Wo ook 13.45
Ricochet, dga. om 18.30
The Fisher King, dag om 21.00
 Mabi, Kleine Gracht 24A
Frankie & Johnny, dag. om 21.15. Vr t/m zo 18.30. Za, zo en wo ook om 14.30
The Addams Family, dag. 21.15. Vr t/m zo ook om 18.30
Toto le Heros, dag. 21.15. Vr t/m zo om 18.30. Za, zo en wo om 14.30
Hot Shots, dag. 21.15. Vr t/m zo ook om 18.30. Za, zo en wo ook om 14.30
 Cine "K", St. Bernardusstraat 13
Thelma & Louise, dag. om 21.00

Hitte!

Januari: louwmaand. Wat is louw? De Dikke vertelt: 1. zeelt (soort van vis), 2. (<Hebr.) niets, geen, weinig, 3. zie liuw. Nou ja! Daar hebben we dus niets aan. Wellicht het etymologisch woordenboek? Daar louten een bijvorm van looien is, zal louwmaand wel iets als looimaand betekenen.

Ja. Hallo! Wat is dat nu weer voor een nonsens. Januari kan dus zoveel betekenen als soort-van-vis-maand, on-maand, luwmaand, of looimaand. Dat maakt geen zin. Dat is nonsens. Nu kan ik weliswaar een heel eind meegaan in de gedachte dat januari een onmaand is (er is geen maand in het jaar waar de depressie zo genadeloos toeslaat: wederom het begin van een jaar waarin het minder van hetzelfde wordt; hard en liefdeloos werken, twaalf maanden lang gedram en gezeik), maar ik meen dat er toch een fout is gemaakt. Het is helemaal geen louwmaand, maar een lauumaand. Niet echt koud, niet echt warm, zo'n maand waarin hele volksstammen verkoudheid, griep en diarree oplopen.

Bab!
Ik lag eens een beetje te peinzen over deze quastie en besloot dat er maar één oplossing is: een massale volksverhuizing naar de zon. Hitte! In november schepen wij ons in, om in april weerom te keren.

Bestemming: de Lakadiven, archipel ten westen van de zuidpunt van India. We kopen daar uit de instellingsreserve het eiland Minicoy, dopen dat om tot Maastricht II, en bouwen in record-tempo de Rijksuniversiteit Lakadiven (Winter University Maastricht).
De Diensten nemen we niet mee, dat is te kostbaar, bovendien moet er toch iemand in de Limburgse bibliotheken blijven om de gewenste literatuur op de fax naar Maastricht II te zetten. Ook de financiën kunnen blijven worden bestierd vanuit de Tongersestraat.

Maar studenten en staf mogen zich wat mij betreft vijf maanden lang koesteren in de koperen ploert boven de Indische Oceaan. Stel je toch eens voor: om zes uur 's morgens knalt de zon boven de oostelijke kim uit. Vrolijk staan we op, slaan de klamboe uag en rennen over het witte strand de zee in. Lekker warm water, en passant vangen we wat visjes, grijpen op de terugweg een kokosnootje mee, schillen mango en ananas, peuzelen doerian en nanka voor het ontbijt, en hoppakee! naar de onderwijsgroep. Tien hangmatten tussen de palmen, en een beetje relaxed leerdoelen bedenken.

Dan zwemmen we weer wat, of huren een prauw om op nabije atol rustig studeren. De wetenschappelijke staf trekt zich terug in het longhouse waar ze op de be-modem-de laptop via satelliet-schotels tot grootse wetenschappelijke prestaties komen. Patiënten voor het Academisch Ziekenhuis Maastricht II worden vanaf het Indiaase vasteland ingevlogen, zodat de Rijksuniversiteit Lakadiven ook nog wat voor de autochtonen betekent. Helaas zal het er wel niet van komen. Lauw loene.

Eva

Haal toch die banaan uit je schoen

MVV - Ajax: 1 - 4
(Foto Nelis Tutkey)

"Tuurlijk wint MVV," zegt een man met een sjaal van zijn ploeg om de nek. "Anders zou ik net zo goed thuis kunnen blijven om met mijn vrouw naar 'Wie ben ik?' te kijken. Ik gok op 2-1. Maar je moet Ajax natuurlijk niet onderschatten, dat is de grootste fout die je kunt maken. 2-1 zeg ik. Inzet vijftientig piek, doe je mee?"

BERICHT UIT MAASTRICHT

De meerderheid van de bezoekers in het MVV-stadion is jong en mannelijk. Sommigen vermijden de drukte op de trap van de tribune door over de stoelen naar een goede plek te klimmen. Een man geeft zijn zoon van tien een handvol toffees en zegt: "Nu wil ik je een half uur niet meer horen."

"Wij hebben lekker toch meer supporters dan Ajax, hè pap?"

De vader bijt in iets dat het meeste lijkt op een broodje ketchup. Het stadion raakt voor vijftien procent vol. De Ajaxfans zijn in een speciaal vak bij elkaar gebracht. Deze minderheid maakt het meeste lawaai met liederen en kreten. Om tien voor acht volgt de eerste ontploffing door vuurwerk bij hun tribune. De MVV-supporters zetten dan ook de kelen voluit open en roepen uit alle macht boe. "Snap je nou waarom we daar zover mogelijk vandaan zitten," vraagt de vader.

De jongen kijkt gefascineerd naar de vandalen: "Die trekken zich nergens een fuck van aan, hè pap?"

Bij het voorstellen van de MVV-spelers juichen de Maastrichtse supporters, bij het voorstellen van de Ajaxspelers fluiten ze. In de eerste minuut van het spel wordt een nieuw projectiel gelanceerd vanaf de Amsterdamse tribune waardoor een rookkolom ontstaat bij het doel van MVV. Een rol toiletpapier belandt slingerend op het veld.

Al na acht minuten volgt de eerste goal door Visser. De vader springt op zijn stoel van vreugde en geeft zijn buurman die hij niet kent een dreun op de schouder. De buurman steekt de handen de lucht in en straalt.

"We are the champions," zet iemand in.

"Zitten," roep de jongen met een mond vol snoep. "Ik zie niks." Ajaxfans bestraffen de goal door een spetterend stuk vuurwerk het veld op te sturen. De omroeper waarschuwt hen.

"Zag je die schitterende pass," vraagt de vader. "Zo moet jij dat later ook doen."

Na drieëntwintig minuten volgt het eerste doelpunt van Ajax door Winter. Opnieuw wordt er vuurwerk afgestoken, maar nu van vreugde. Dit zal bij elke goal zo blijven. Enkele minuten later brengt Bergkamp de stand op 2-1 voor Ajax. "Dit is weer MVV zoals we het kennen," roept iemand. "Waardeloos."

"Nooit je club afvallen," zegt de vader. "Onthou je dat?"

De jongen antwoordt met een wedervraag: "Hoeveel zou al dat vuurwerk kosten?"

In de pauze gaat een klein deel van de bezoekers naar het café, de rest blijft op de tribune. Men komt wel overeind om de voeten te stampen tegen de kou. Terwijl de omroeper een aantal reclame-teksten uitspreekt spelen er twee plaatselijke jeugdfutballen. De bezoekers krijgen onder meer te horen waar de MVV-spelers hun videobanden huren. Zulke inside-informatie is nooit weg.

"De mentaliteit is tegenwoordig anders," zegt een man met een goedkope sigaar in de hand. Hij draagt een geruite pet en zijn ene bakkebaard is langer dan de andere. "In mijn tijd, ik praat nu over veertig jaar geleden, werd er nog aangevallen. Als ze nu een goal hebben gemaakt gaan ze er niet meer tegenaan, dan verdedigen ze nog alleen maar. Daar krijg ik constipatie van. Het geld is

natuurlijk de grote boosdoener. Als die jongens eenentwintig zijn hebben ze alles: een huis, een auto, een vette bankrekening, dat haalt de fut er toch helemaal uit. Waarvoor moeten ze nog vechten? Ik zou het anders aanpakken, maar wie luistert er naar mij? Die drietonners hebben het tegenwoordig voor het zeggen, die zakenmensen die zich in hun vrije tijd vervelen en denken dat ze wat van voetbal weten. Gelukkig gebeurt er vanavond wel wat op het veld. Het maakt mij niet uit wie wint, als ze maar goed spelen."

Ook in de tweede helft is Ajax de sterkste ploeg. Al snel wordt de stand 3-1. Dit ontlokt de MVV-supporters het nodige commentaar op hun ploeg: schop hem een breuk, haal toch die banaan uit je schoen, lamstralen. Als de omroeper meldt dat de sleutel van een Mercedes gevonden is staan er vijftig eigenaars op.

Dan gaat de bal gaat over het hek. Hij stuitert op de grashelling. De jongen met toffeepapiertjes rond zijn voeten grijpt onmiddellijk de kans: hij springt over de betonnen afrastering van de tribune op de helling, holt naar beneden waar de bal ligt, neemt hem op en gooit hem terug op het veld. Daarna klimt hij over het gras omhoog, maar de betonnen afrastering is nu te steil voor hem. Hij keert terug naar beneden en via een trap komt hij weer op een tribune terecht. Het publiek applausdiseert en de vader glimt van trots. Ze omhelzen elkaar. Het is duidelijk: al verdwijnt MVV vandaag nog uit de eredivisie, in deze familie kan de dag niet meer stuk. Dit is een historisch ogenblik. Over twintig jaar zal deze gebeurtenis nog de ronde doen op verjaardagen en partijen.

Als de doelman van Ajax een bal op het laatste moment de bal over het net slaat, wordt hij zelfs door de Maastrichtenaren geprezen om zijn snelheid.

Tien minuten voor het einde beginnen de MVV-supporters het veld te verlaten. Inhalen kan echt niet meer. In de achtentachtigste minuut brengt Davids de stand nog op 4-1.

Aan de achterkant van het stadion bij de kleine tribune staan vijf bussen met draaiende motor klaar. Er zijn motoragenten om het convooi te begeleiden, agenten te paard, agenten met honden, agenten met wapenstok en gewone agenten. De Ajaxsupporters moeten wachten. Er mogen er per keer tien uit, die onmiddellijk naar de bus worden gedirigeerd. Enkele van hen rammelen met het hek, spuwen en schelden. Twee agenten heffen de wapenstok. Het komt niet tot een treffen, daar zorgt de overmacht van de politie wel voor. Zodra een bus vol is vertrekt die met vijf agenten om het interieur en de chauffeur te beschermen. De operatie verloopt snel en doeltreffend.

Even later op het station: De Ajaxsupporters krijgen de laatste coupé's toegewezen van de trein naar Amsterdam. Hierdoor belandt een deel van de vandalen in de eerste klas. De plaatselijke agenten houden de wacht tot de trein vertrekt. "Limburgse nazi's zijn dom," zingt iemand met zijn hoofd uit een raampje tegen de agenten in de hoop alsnog ruzie te krijgen. De deuren zijn dicht en niemand mag meer naar buiten. "Ratten," roept iemand anders. Het gebel van de honden weerkaatst overal.

"Nee hoor," zegt een lid van de spoorwepolitie kalm. "Het geeft niet dat ze gewonnen hebben. Ze trappen altijd rotzooi als ze de kans krijgen. Daar leven ze voor. Tegenwoordig krijgen ze geen drank meer waar ze komen. Dat is mooi meegenomen. We hebben wat gegevens verzameld dus we weten met wie we te maken hebben. We houden ze gewoon apart van de andere reizigers, dan lukt het wel."

Peter Caberg